

RASINĖ NEAPYKANTA

ODOS SPALVA IR KŪNO FORMA ŠIŲ DIENŲ POLITINIŲSE ĮVYKIUOSE VAIDINA DAUG DIDESNĮ VAIDMENĮ NEGU KADA NORS ANKSČIAU. — KOMUNISTŲ SKILIMAS PAGAL RASINĘ LINIJĄ. — RASINIAI NERAMUMAI AMERIKOJE.

Vytautas Meškauskas

Vokietijos kaizeris Vilhelmas II buvo pirmasis išpopuliarinęs "geltonojo pavojaus" sąvoką. Tada -- praeito šimtmečio pabaiškoje -- toks gąsdinimas atrodės gerokai perankstytas, šiandien, trims ketvirčiams šimtmečio praėjus, tas pavojus atrodo realesnis. Kiekvienu atveju, rasė tarp valstybinės varžybos niekada nevaizdino tokio didelio vaidmens kaip dabar.

Imkime, pavyzdžiui, kad ir tautinį komunistinį sąjūdį. Jo suskilimas faktinai įvyko rasiniu pagrindu. Taip neseniai Maskvoje įvykusioje kompartijų konferencijoje, į kurią buvo pakviestos 25 kraštų "broliškos" partijos, dalyvavo tik 19. Nebuvo Kinijos, Šiaurinės Korėjos, Šiaurinio Vietnamo, Albanijos, Japonijos, Indonezijos ir Rumunijos atstovų. Kaip matome "arskaltnų" didesnę dalį sudarė geltonosios rasės atstovai. Albanijos komunistai faktinai yra Kinijos išlaikomi, o Rumunijos komunistiniai vadai gana gabiai žuvalia Maskvos - Pekino sudrumtuose vandenyse.

Kai Kosyginas neseniai lankydamsis Šiauriniame Vietname ir Š. Korėjoje prašė tų kraštų komunistų vadus atsiųsti savo delegatus į konferenciją, tie atsakė joje dalyvaus tik tuo atveju, jei ir Rumunija ten dalyvaus. Kadangi Rumunija nedalyvavo, ir jie susilaikė nuo savo atstovų siuntimo. Žinia, sunku įsivaizduoti, kad Rumunija būtų išdrįsusi taip priešintis Maskvos norui, jei pats Kremlius būtų nedavęs tam tikros laisvės politiniam žaidimui. Rumunijai dalyvaujant, bet mūnėtų Azijos kraštų komunistams susilaukus, skilimas būtų visai pagal rasines linijas, o to Kremlius tikrai nenorėjo. Dėl viso to konferencija, kurios autorius Chruščiovas norėjo jos pagalba pasmerkti Kinijos komunistus, praktiškai pasibaigė be rezultato, jei neskaityti vienbalsio JAV agresijos Vietname pasmerkimo. Jei ne šita rezoliucija, konferencija būtų pasibaigusi iš viso be jokio nutarimo.

Faktinai jau kurį laiką komunistinis sąjūdis yra suskildęs į dvi sroves pagal grynai rasinį suskirstymą. Taip, sąskysim, Afrikoje Pekinas stengiasi įsigalėti centriniame kontinento dalyje ir čia veikia ne tiek ideologinės, kiek rasinės neapykantos propaganda, ir negali sakyti, kad nestsektų. Tuo tarpu Maskvos įtaka yra didesnė Afrikos šiaurinėje dalyje, kur gyvena arabų kilmės žmonės. Jei skilimas tarp Maskvos ir Pekino didės, rasinė ne-

apykanta, o ne ideologiniai artiniai klausimai (už taikingą egzistenciją ar prieš ją) vaidins dar didesnį vaidmenį. Idomu, kad net Indijoje, kurios kompartija priklauso Maskvai, rinkimuose laimi tie komunistiniai kandidatai, kurie skelbiasi tik į Pekno liniją, nepaisant to, kad Raudonoji Kinija buvo Indiją užpuolusi. Pekinui artimi komunistai yra įsigalėję Ceilone, iš kur Pekinas ruošiasi suoliti į Afriką.

Reikia pastebėti, kad Pekinas yra geresnėse pozicijose, nes jis gali kurstyti tiesiog prieš baltąją rasę, tuo tarpu Maskvos agentai to negali daryti nenuplaudami šakos, ant kurios patys sėdi. Kaip lengva sukurstyti rasinę neapykantą net kultūrinių žmo-

nių tarpe, labai gerai rodo Vokietijos pavyzdys, kur net ir šviežuomenė jai pasidavė arba nudavė, kad tai jos neličia. Geras pavyzdys yra ir paskutiniėjį įvykių Alabamoje. Kova už negrų teisę balsuoti atrodo tikrai šventas reikalas. Ironiška tačiau, kad dėl savo teisių mažiau siejojosi pietinių valstybių negrai, kiek šiauriečiai. Paašikėjo, kad šiaurėje, kur negrams niekas nedraudžia balsuoti, kur net medžiojant jų balsus stengiamasi įleisti duoti tam tikras privilegijas, negrai vistiek jaučiasi epą išskirti. Ir juo daugiau kova už integraciją bus forsuojama, pavyzdžiui stengiantis visur -- mokyklose ir darbovietėse -- išlaikyti tinkamą proporciją, tuo daugiau rasinis klausimas bus pabrėžiamas ir primenamas. Todėl galimas daiktas, kad kova už integraciją faktinai abi rases dar daugiau išskirs negu sujungs.

Dėl tokios įvykių slinkties, rasinių, o ne atskirų valstybių ar pagaliau socialinių klasių kovos galimybė yra daug didesnė, negu buvo galima įsivaizduoti Vilhelmo laikais.

ŠVEICARIJA NEBENORI DAUGIAU SVETIMŠALIŲ DARBININKŲ

VYT. ALSEIKA, Vokietija

Mažoji Šveicarija grubiu būdu kratosi svetimšalių, ties italy - Šveicarų siena vykdomi smarkūs keleivių patikrinimai ir iš kiekvieno traukinio italy global atiduodama po keliasdešimt italy darbininkų, vykusių darbams į Šveicariją ar tik panorėjusių pasimatyti su ten dirbančiais artimaisiais. "Ar turite galiojantį leidimą apsigyventi Šveicarijoje?" -- taip buvo klausama keleivių, ir jei atsakymas pareigūno nepatenkindavo, darbininkai su visais jų lagaminais buvo veržiami išlipi iš traukinio. Patikrinimai bei keleivių išlaipinimai bent vasario mėnesio antroje pusėje buvo vykdomi taip "kruopščiai", kad sukėlė net ir nuosai- kiosios Šveicarų spaudos pasipiktinimą.

Vis dėlto, kaip pranešama iš Šveicarijos, jos gyventojai iš tikrųjų pasipiktinę per dideliu svetimšalių darbininkų antplūdžiu. Kraštas turi 5,9 mil. gyventojų ir šių metų pradžioje svetimšalių darbininkų skaičius Šveicarijoje buvo pasiekęs daugiau kaip 800,000. Spaudoje, per radiją, įvairiuose susirinkimuose vyko karštos diskusijos. Dar pernai rudens Šveicarų demokratų partija buvo išskėlus per didelio svetimšalių darbininkų skaičiaus pavojų ir buvo pasiūlusi praversti plebisitą. Pagaliau, socialdemokratai, reikiamai išnaudodami tautos "pyktį", Berno vyriausybei pasiūlė, kad tų darbininkų skaičius būtų sumažintas iki 500,000

ir kad būtų įvesta griežta įvažiujančių kontrolė. Pasienio stotyse stebimos scenos, kartais keiksmams ar dejavimams perpintos, jau buvo tų naujųjų potvarkių padarinys.

Šveicarų pasipiktinimas kai kur buvo pasiekęs ir isterijos žymį. Juos pykino tai, kad butai buvo atsakomi Šveicarų šeimoms, nes norėta juose įkurdinti darbininkus, mokančius... didesnes nuomas. Šveicarai nirs, nes vietomis ligoninėse ligonių pusę sudarydavo svetimšaliai darbininkai. Sakoma, kad kai kuriuose vaikų darželiuose Zueriche net du trečdaliai vaikų buvo ne Šveicarai, o policija suregistravo, kad beveik 20% visų Šveicarijoje gimusių kūdikių tėvai buvo tie niekadėjai svetimšaliai.

Tiesa, ellinis Šveicaras stebėjosi: pramonė buvo patenkinta tais italy darbininkais, nes didėjo gamyba ir pelnas. Tačiau iš kitos pusės apskaičiuota, kad trūkstant butų, esant perpildytoms ligoninėms ir pan, visa tai atsiliepdavo mokesčių mokėtojų kišenei. Pagaliau, ne paslaptis, kad Šveicarai iš viso į svetimšalių, net ir turistų, žvelgia sunepasitikię. Tiesa, turistai kraštui teikia nepaprastai dideles pajamas, bet jau visai kitas vaizdas, kai anot viename susirinkime Zueriche kalbėjusio įsikarščiausio -- "skandalas, kai iš krašto išgabename, atlyginimų formoje, milijardai frankų". Protestai gausė-

MUTUAL FEDERAL BENDROVEI CHICAGOJE 60 METŲ

jo ir vis dažniau buvo šaukiami piliečių susirinkimai.

Nuosaukiųjų laikraščių redaktoriams nebuvo lengva išaiškinti, kad dėl tų darbininkų įnašo pramonėje juk laimi patys Šveicarai, kad auga jų gerovė, kad kylanti tūdo pakilimo kreivė, daugiausia tų italy darbininkų nuopelnas. Visa tai buvo šauksmas dykumoje. Šveicarai -- suvereni tauta ir kaip atrodo, ji griežtai priešinga svetimmojo elemento įsigalėjimui jų krašte. Tad ir neteko nustebiti, kai sausio 19 d. Šveicarų Bundesratas priėmė nutarimą, kad vasario 15 d. darbo iešką tegali atvykti į Šveicariją iš anksto apsirūpinę leidimu. Tuos leidimus duoda krašto policija. Tuo būdu mažoji Šveicarija yra pirmasis kraštas Vakarų Europoje ir aplamai Vakaruose, griežtai apribojęs laisvo įvažiavimo telsę.

Italijos pasienio stotyse Chiaso ir Domodossola pačią pirmąją dieną, vasario 15-ją, kaip skelbė spauda, buvo sukrečiančių vaizdų. Iš traukinių tik tą pirmąją dieną buvo iškraustyta 1500 vyrų, moterų ir vaikų. Italai turėjo rezervuoti pasienio vietovių viešbučius, jie turėjo apmokėti visų sukaikytųjų kelionę atgal į tolimąją Siciliją ir kitur. "Mums visa tai kaštuos daugelį milijonų lirų" -- skundėsi italai pareigūnai. Tiesa, italy spaudoje ir per radiją pasirodė Šveicarų skelbimai apie naujuosius potvarkius, bet Sardinijos ar Sicilijos italai -- bedarbiai negalėjo naujųjų po-

tvarkių suprasti ir jiems buvo sunku įžūrėti jų rūstumą.

Šveicarų valdininkai vėliau aiškino: padėtis normalėja... Iš tikrųjų ji komplikuota, net chaotiška. Apie kovo pradžią buvo pranešama apie tikrą užsieniečių medžioklę Šveicarijoje. Buvo gaudomi tie užsieniečiai, atvykę net ir prieš keletą mėnesių, kurie vasario 15 d. neturėjo leidimo gyventi krašte. Tik iš Ženevos grąžinta į Italiją keturi tūkstančiai italy, kai kur policija užkluso ir austrus, net vokiečių žurnalistus ir išstrėmė vieną JAV laikraštininką ties Zuerichu, savo straipsniais itin teigiamai -- bent iki šiol... -- kėlusį Šveicarijos grožybę bei jos šauniąją santvarką. Net ir Berne pripažįstama, kad šie metai bus sunkiais metais. Iki š.m. birželio 30 d. numatyta visų svetimšalių darbininkų skaičių įmonėse sumažinti mažiausiai 5%, po metų jis bus toliau mažinamas.

Panaši padėtis Vak. Vokietijoje su svetimšalių darbininkų skaičiumi, dabar pasiekusiu daugiau kaip vieną milijoną. Tačiau čia tokių aštrių nepasitenkinimo reiškinių bei įstatyminių suvaržymų nėra. Vokietijoje, nuo seniau žvaizduodami į svetimšalius, vis dėlto supranta, kad tie auslaenderiai kaip tik prisideda prie jų gerovės kilimo.

Jonas Kazanauskas, Viltes draugijos šimtininkas ir Dirvos rėmėjas, vadovauja Chicagoje gerai žinomai Mutual Federal taupyimo ir skolinimo bendrovei, kuri kovo 15 d. atšventė 60 metų sukaktį.

To banko prezidentas J. Kazanauskas, kilimo panevėžietis, yra baigęs Valparaiso Univ. buhalterijos kursą. Tame banke pradėjęs dirbti 1917 m., jau 1919 m. buvo išrinktas direktorium.

Bankas, pradėjęs savo darbą 5000 dol. kapitalu, šiandien jau operuoja 18 mil. dol. vertės turtu. Tai liudijimas ne vien iškilioms to verslo vadovybės darbštumui, bet kartu lietuvių visuomenės rodomo pasitikėjimo ūkinio verslo įmonei, taip tampriai per jos vadovybę susijusiai su lietuvių visuomeniniu ir kultūriniu gyvenimu.

J. Kazanauskas neseniai įsijungė į Lietuvių Fondą. Daugelis lietuviškų organizacijų ir institucijų džiaugiasi Mutual Federal b-vės parama.

AUSTRALIJA

• Naujieji lietuvių gydytojai. Šiais metais sekmingai medicinos mokslus Australijos universitetuose baigė šie lietuviai: Bernardas Jarašius, baigęs Melbourne trečiuoju. Mokslo eigoje yra gavęs visą eilę atžymėjimų už pažangumą įvairiose med. mokslo šakose.

Tą patį Melbourne universitetą gydytoju baigė Kazys Arvydas Zdanavičius.

Dantų gydytojos specialybę įsigijo Vida Valiukevičiūtė ir Nijolė Aušrelė Mališauskaitė. Farmaciją baigė Martynas Didžys, o Ieva Didžiūtė įsigijo diplomą iš pedagogikos.

Visi studijų metu buvo aktyvūs lietuvių organizacijų nariai.

Į Washingtoną vasario 24 d. buvo suvažiavę didesniųjų organizacijų atstovai pasitarimui dėl naujojo imigracijos įstatymo pravedimo. Baltą atstovavo vicepirmininkė dr. E. Armanienė. Konferencijoje buvo išsiaiškinta daugelis naujojo įstatymo projekto aspektų. Ta proga dr. E. Armanienė užmezgė pažintį su Valstybės Sekretoriumi D. Rusk ir vizų departamento direktoriumi A. Schwartzu bei prezidentūros pareigūnais, kurių tarpe atrado lietuvių kilmės iš Clevelando Šepiką. Nuotraukoje dr. E. Armanienė su Valstybės Sekretoriumi D. Rusk (kairėje).

Pirmą kartą baltieji komunistai gynė baltuosius ne komunistus nuo geltonųjų komunistų...

Žiemos šalčiai Rusijoje privertė vokiečių armiją pakartoti Napoleono atsitraukimą.

RYTŲ FRONTE

(24)

Guderianas atšaukiamas iš fronto

Sunki buvo žiema prie Maskvos. Vokiečių karių apranga nebuvo pritaikyta šalčiams. Joks karys negalėjo pasilikti sniego duobėje ilgiau valandos, esant 40 C laipsnių šalčio žemiau nulio. Rusai kareiviai batus gaudavo vienu ar dviem numeriais didesnius ir galėdavo prisikimšti popierio ar šiaudų, tuo tarpu vokiečiai gaudavo batus tikslaus dydžio ir dėl tos priežasties daug kam nušalo kojos. Vokiečiai bandė nuo šalčio gintis apšildydami skudurais, kuriuos rasdavo tekstilės fabrikuose ir namuose. Gi toks apsirengimas varžė judėjimą, bet ne šildė. Sunkumų buvo ir su maistu. Sviesas ir duona į frontą buvo pristatomi kaip akmuo. Reikėdavo kapoti kirviu. Arkliams trūko avižių ir daug jų krito. Automobilii ir tankų motorai neveikė, radiatoriai sproginėjo. Ginklai nuo šalčio irgi neveikė, užšalus alyva neleidavo skiltuvui veikti. Trumpai, vokiečiams trūko visko, kad galėtų pakelti šaltą žiemą.

Kodėl gi negalėjo visko pristatyti iš Europos? Nes tie keli garvežiai, kuriuos turėjo, irgi buvo sušalę. Iš dvidešimt šešių kasdieninių traukinių, kurie buvo reikalingi centrinės armijos tiekimui, atėdavo tik aštuoni, arba daugiausiai dešimt. Nesant Lenkijos ir Gudijos aerodromuose angarių, lėktuvai negalėjo pakilti...

Priešingai buvo sovietų pusėje. Čia buvo sutrauktos šalčiams pritaikytos ir gerai aprenktos sibiriečių divizijos, kurias Stalinas atitraukė iš Tolimųjų Rytų, šnipso Sorge užtikrintas, kad japonai nepuls Sovietų Rusijos. Ir jis pradėjo prie Maskvos puolimą tą pačią dieną, kai japonai užpuolė Pearl Harbor.

Grudžio pradžioje sovietų vadovybė centriname fronte sutraukė septyniolika armijų. Trys jų buvo sudarytos iš sibiriečių ir azijiečių. Tuo tarpu vokiečiai per visą grudžio mėnesį negavo nė vienos naujos divizijos, nes Vokietija jau nebeturėjo užtenkamai žmonių.

Sovietų planas buvo pirmoji eilė sunaikinti vokiečių šarvuotųjų grupes, kurios grąsino Maskvai iš šiaurės ir pietų. Kontrapuolimas prasidėjo prie Maskvos, šiaurėje Klino kilpoje. Šitas gilus vokiečių įlindimas į sovietų pozicijas sudarė rimtą pavojų Maskvai. Po didelių mūšių vokiečiai atsitraukė, nors tai buvo priešinga jų taktikai. Po I Pas. karo vokiečių armijoje buvo uždrausta trauktis ir į traukiamąsi buvo žiūrima kaip į dezertyravimą iš fronto, tad atsitraukimo mūšiui vokiečiai nebuvo pasiruošę ir pirmą kartą prie Klino turėjo užmokėti didelę sąskaitą.

Praradus Klina, III-čios šarvuotųjų grupės frontas sutrumpėjo, bet dar pasiliko didelis pavojus Maskvai iš IV-tos šarvuotųjų grupės vakaruose ir II-ros Guderiano šarvuotųjų grupės pietuose. Bet nuo šalčio kentėjo ne vien vokiečiai, bet ir rusai. Prie Osarovo vokiečiai užtiklo tris arklius ir tris sovietų raitelius sušalusius į ledą. Visi jie buvo susispaudę krūvon, matyt norėdami sušilti. Du kareiviai spaudėsi prie arklių pilvų, ieškodami šilumos, gi vienas buvo paviręs į ledą sėdintis balne. Arkliai stovėjo sušalę sniege iškeltom galvomis ir tik jų uodegos plevėsavo šiaurės vėjui. Korporalas Tietz norėjo nufotografuoti tą baisų vaizdą, bet dėl didelio šalčio kameros užraktas neveikė. Karo divas savo ranka uždengė šią pragarą: praeities baisybės neturėjo būti įspėjimu ateičiai.

1941 m. gruodžio 20 d. gen. Guderianas išskrido į Rytprūsį pas Hitlerį, norėdamas įtikinti, kad frontą reikia atitraukti į patogesnes žiemavojimo pozicijas. Pasikalbėjimas su Hitleriu užtruko penkias valandas. Iš vienos pusės Hitleris, neramus, bet pasiryžęs fanatiškai tęsti kovą ir jo vyriausiojo štabo karininkai, kurtizaniškai pasiryžę jį paremti, iš kitos pusės maištaujantis generolas Guderianas, kuris vienas išdrįso Hitleriui pasakyti ką galvoja apie tikrą padėtį fronte.

Kai Hitleris pirmą kartą išgirdo žodį "atsitraukti", įniršo. Atrodė lyg gyvatė būtų įskandusi. Tas žodis jam priminė Napoleono pralaimėjimą prie Maskvos. Jokiu būdu negali būti kalbos apie atsitraukimą!

Ir jis bandė įtikinti Guderiana. -- Jei aš sutiksiu su atsitraukimu, tai jis niekad nepasibaigs. Karluomenė pradės bėgti. Ir prie šio šalčio ir sąlygų, priešui bus palikti sunkieji ginklai, paskui

lengvieji ir pagaliau kareiviai mes šautuvus. Į pabaigą niekas nebesipriešins. Nei Reikia išsilaikyti gynybos linijose. Kelis mazgai turi būti glnami kaip tvirtovės ir negalima atsitraukti nė pėdos.

I tai Guderianas atsakė:

-- Mano Fuehreri, šiuo metu Rusijoje žemė įšalus iki pusantro metro. Ji kieta kaip akmuo, joks karys negali įsiksti.

-- Tad išsikaskite apkasus su artilerijos sviediniais, kaip darėme I Pas. kare Flandrijoje.

-- Flandrijoje, mano Fuehreri, žemė buvo minkšta, gi Rusijoje sviediniai išplėšia žemę tik 10 centimetrų. Pagaliau, mūsų divizija neturi tiek sviedinių, kad galėtų juos panaudoti tokiam reikalui. Aš teturiu tik keturias sunkiasias patrankas divizijai ir kiekviena jų turi ne daugiau penkiasdešimt sviedinių. Ir tai 20 km. fronte...

-- Ar jūs manote, kad Fridricho Didžiojo grenadieriai savo noru aukoję gyvybę? -- staiga paklausė Hitleris, nutoldamas nuo temos. -- Aš manau, kad aš irgi turiu teisę reikalauti pasiaukojimo iš vokiečių kareivių.

Bet Guderianas šaltai pastebėjo.

-- Mūsų kareiviai įrodė, kad jie pasiruošę aukoti savo gyvybę. Be niekas neturi teisės reikalauti, kas netarnauja pateisinamam tikslui. Gi šį kartą aš tokio pateisinimo nematau, mano Fuehreri!

Karininkų velduose pasirodė baimė laukiant Hitlerio įniršimo. Bet jis beveik ramiai atsakė:

-- Aš žinau, kaip nuosirdžiai jūs imatės uždavinio ir kareiviams stovi pirma visų kitų dalykų. Bet kaip tik tas jus stato blogon padėtin. Pasigalėjimas, kurį reiškiate savo žmonėms, turi didelę įtaką į jūsų sprendimus. Dailys geriau galima matyti iš tolo. Jokla auka negali būti didelė, kai reikalas eina apie fronto išlaikymą. Jei mes jo neišlaikysime, centro armijų grupė bus prazuvusi.

Dar ilgai tęsėsi diskusijos. Apiešdamas Hitlerio slėptuvę, Guderianas pasakė Kaiteliui:

-- Man nepavyko Fuehrerio įtikinti.

Guderianui buvo nesuprantama Hitlerio strategija laikytis bet ko.

"Stribo" likimas

"Jau kelinta diena mano šeimininkai keliai dar sutemo, pašnibždomis ruošiasi, eina į darbą, bet po valandos grįžta namo. Darbo nėra. Nei vakar, nei užvakar, nei dieną prieš tai. Tai vadinamosios 'aktuojamosios dienos'. Žmonės susirenka, bet šiaurės ištatymai jiems dirbti neleidžia, jeigu šaltis didesnis kaip keturios dešimtys penki laipsniai. Nižneimlinsko meteorologijos stotis duoda oficialią pažymią, kad tokią ir tokią dieną oro temperatūra yra, sakysim, penkiasdešimt laipsnių, ir ūkio administracija surašo aktą, pagal kurį darbininkai į darbą neišleidžiami, o jiems už tokią dieną išmokama pusė atlyginimo".

Tokiu vaizdellu pradeda savo laišką iš Sibiro vilniškės "Tiesos" keliaujantis reporteris J. Požėra ("Tiesa", kovo 3, 1965), nebe pirmą kartą bekeliaujantis po Sibirą ir bešviečias "Tiesos" skaitytojus Lietuvoj, kaip tengana nebologa ir netgi domu gyvenanti...

Tie jo šeimininkai, pas kuriuos jis apsisotęs rašo, yra lietuviai, žemaičiai -- Zigmars ir Stasė Lobšaičiai (jeigu pavardė neprasimanyta). Jų darbovietė ir gyvenvietė kažkur Irkustko srities šiaurėje, 50 kilometrų nuo Nižneimlinsko kalno, ties geografijos vadovėliuose neminima Ilmo upe, giliai sibirinėje girioj, tenai vadinamoj taiga. Jie ne kaliniai, "laisvi" darbininkai, nuvykę taigon "savanoriškai". Jie ten net įstatymo globojami, kad nesusaltų: jei šaltis žemiau - 45 C (-49 F), tai dirbti neleidžia, bet vistiek žada už tą dieną pusę atlyginimo.

Tačiau... Koks bebūtų speigas, jie vistiek turi keltis prieš aušrą ir eiti į girininkijos kontorą. Tik tenai, jeigu iš už 50 kilometrų esančios meteorologijos stoties oficialiai paludys, kad šalta, jie galės (turės) grįžti namo. O toks, regis, būtų paprastas dalykas duoti darbininkams po termometrą, kuris jiems ir namie visai patikimai galėtų tą patį paliudyti. Arba, kaip ten yra, kad darbininkų gyvenamose patalpose nėra "radio taško" (arba "gavarilkos"), per kurį juk būtų taip paprasta pasakyti, kad šandien labai šalta, nesikelti iš lovos (kodėl ji ten bebūtų). Bet "darbininkų valdžia" kažkaip nesusipranta pasirūpinti tokia "prabanga".

Jei šalčio "tik" 45, darbininkai Brenda į mišką. Visai dienai. Todėl, paklė anksti rytą, dar prieš aušrą, turi sau ir pietus pasirengti: duonos gabalą, viralo puodelį. Nešantis nuosavu kūnu šil-

da kaina vietoje. Tokioj situacijoje kovojama atsitraukiant, kad išvengtų bereikalingų nuostolių ir ieškoma susirasti patogią vietą, iš kur galima būtų pradėti naują puolimą. Bet nesižudoma kaip skerdikloje.

Tačiau Hitleris, reikalaujamas laikytis, irgi buvo teisus. Jis žinojo, kad atsitraukimas tokiam šaltyje, sovietų fanatiškai armijai lipant ant kulnų, sukeltų vokiečių armijoje paniką. Kiekviena me atsitraukime panika greitai skinda tarp kareivių ir karininkai nebepajėgia išlaikyti kareivių savo rankose. Štai kodėl Hitleris kategoriškai atmetė Guderiano pasiūlymą. Jis uždraudė daryti bet kokius fronto sutrumpinimus, ką buvo leidęs pirmomis dienomis sovietų žiemos ofenzyvai prasidėjus. Dienos įsakyme pabrėžė, kad karluomenė turi fanatiškai priešintis esamoje pozicijoje: laikytis arba mirti.

Bet tai nesulaikė sovietų. Tuoj po Kalėdų Hitleris nušalino maištaujančį Guderiana. Kas dabar atsitiks, klausė vokiečiai fronte, kai nuo jų atitraukė labiausiai atsidavusį jiems generolą. Guderianas atsivėikino su II šarvuotųjų grupe sakdamas: "Mano mintys visad lydės jus sunkiame kelyje..." Taip, šis kelias buvo sunkus. Vokiečiai neturėjo užtenkamai rezervų sulaukyti sovietus.

Hitleris gi kėlė žiemą ir atleidinėjo generolus. Tuoj buvo nušalintas ir IV-tos šarvuotųjų grupės vadas gen. Hoepneris.

(Bus daugiau)

savanoriškai? Taip. Štai jų trumpa istorija:

"Zigmo Lobšaičio gyvenimas susiklostė nelinksmiai", -- rašo keliaujantis "Tiesos" reporteris. -- "Jau septyniolikos metų vaikas paėmė į rankas šautuvą ir įstojo į liaudies gynėjų ["stribų"] būrį Eržvilke. Daug kraujo sugadino naktys pilnos pavoju, buržuazinių nacionalistų tykojančios kulkos. Visi žino, koks tai neramus, kraujais plūstantis buvo laikas. Paskui -- milicijos mokykla Kaune, jauniesniojo leitenanto laipsnis, darbas Klaipėdoje, Gargžduose, Palangoje. Ir suklupdė vyrų degtinėlė. Neliko jaunesniojo leitenanto laipsnio, neliko darbo, ir liko žmogus tik su savo ištikima Stase ir noru nepasiduoti, atsigriebti. Palikęs Lietuvą, pasidavė laimės ieškoti kitur. Buvo Karelijoj, buvo Kazachstane, o paskui atkeliavo čionai"...

Taigi, štai: buvo "stribas". (Iš rusiško "istrebitel" -- "naikintojas"). Pasidarbavo... Išėjo į dabartinių laikų "urladnikus" (taip panašus policininko laipsnis vadinosi caro laikais). Ir atsirado kažkas, ką prireikė skandinti bonkos dugne... "Stribo" veiklos prisiminimai? Palanga, turbūt, tokia jau vieta. Ir Lankauskas savo "Tilte į jūrą" rašė gi apie Palangoj gyvenančius inžinierius: "Alkoholis mūsų draugas"...

Ne teismas, o, turbūt, sąžinė nubaudė buvusį "stribą" už "gražų pasidarbavimą": nei laipsnio, nei darbo... Nebeliko vietos pas ponus, kuriems tarnavo. Mauras savo atliko, mauras gali eiti. Ir išėjo. "Savanoriškai"... Į ten, kur pats padėjo tremti tūkstančius lietuvių ir žemaičių... Gilų sniegą giliam speigė brisdamas, su žmona aukštąs taigos pušis skusdamas... Sako, tikisi "atsigriebti". Reporteris mano, kad gali ir atsigriebti. Kažkoks Algis Svilkis (gal iš Gaidžių, iš Tilvyčio "apdailuotos" Usnynės? -- ten tokia pavardė žmonių gyvena kadai) gyresis "pastatęs tėvams namą kažkur prie Utenos už pusketvirto tūkstančio rublių ir tiek pat dar turįs taupomojoje kasoje". Kas gi žino, ar to pagyrinto puodas taukuotas. Net Požėra tą pasigyrimą pasakoja, lyg pastebėdamas: už kiek pirkau, už tiek parduodu... Apie buvusio "stribo" sėkmę sako: "Nežinau, kaip sekasi Zigmui. Jis pats apie tai neužsiminė, o klausiti tokių dalykų nedera"...

Gražu Sibire... gerai apmokamam keliaujančiam reporteriui. Ir neblogai jis papasakojo "stribo" likimo istoriją. Pasirodo, kad bent kailada kas kitam duobė kasa, pats irgi gali įkristi... (vr)

DIRVOJE YRA
DIDELIS PASI-
RINKIMAS
IDOMIŲ KNYGŲ

PELNYKITE DIVIDENTUS
KETVIRČIAIS

VISOMS TAUPYMO SĄSKAITOMS

NEATIDELIOJANT ATIDARYKITE SĄSKAITĄ DABAR

4½% DIVIDENTAI IŠSIUNČIAMAI PASTU
KETVIRČIAIS... INVESTMENT
SĄSKAITOMS.

"SERVING YOU SINCE 1922"

Indėliai apdrausti iki \$10,000 federalinės valdžios įstaigos

ST. ANTHONY SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION

1447 So. 49th Court, Cicero, Illinois 60650

Juozas F. Gribauskas, sekretorius

Chicago Phone: Area Code 312; 242-4395;

Suburban Phone: 656-6330.

DIRVA

The Lithuanian Newspaper
Established 1915

6907 SUPERIOR AVENUE, CLEVELAND, OHIO 44103
Telephone: 431-6344.

Second-Class Postage paid at Cleveland, Ohio.

Published every Mon., Wed., and Fri. except in case of
Holidays by American Lithuanian Press Radio Ass'n
VILTIS, Inc. (Non-profit).

Subscription per year \$11.00. Single copy 10 cents.

Editor-in-chief Jonas Čiuberkis.

Prenumerata metams \$11.00, pusei metų \$6.00. Dirva išeina:
pirmadieniais, trečiadieniais ir penktadieniais,
išskyrus šventes.

Redaguoja:

Jonas Čiuberkis ir Vytautas Gedgaudas

Redakcinė kolegija: P. Bastys, E. Čekienė, A. Laikūnas,
R. Mieželis, V. Rastenis ir St. Santvaras.

Vieši ir paslėpti ginklai

Skaitau mūsų apskrities pri-
stekusiųjų teismo atsiųstą ra-
portą, kuriame išskeliamas pa-
slėptų (be leidimo turimų) gink-
lų pavojingumas ramiems nieko
nedėtiems gyventojams. Vien tik
šioje mūsų apskrityje 1964 m.
buvo įvykdyta 455 nusikaltimai,
panaudojant tuos neteisėtai įgy-
tus ginklus. Ir taip jau dabar
skaičiuojama, kad 1965 m. nuo
tų piktdarių rankosna patekusių
ginklų žus virš 500 žmonių. Be
abejo, kad toji statistika nedaug
kuo skiriasi nuo kitų apskričių
statistikų. Tai parodo, kokiame
pavojuje gyvename, kada taip pa-
laidai, taip neatsakingu būdu plin-
ta įprotis, virstas "a way of
life" -- kaip sakoma tame ra-
porte.

Pagrindė visų tų pavojų glū-
di stoka tinkamų įstatymų, tvar-
kančių ginklų pardavimą ir per-
daug jau laisvos galimybės tais
ginklais naudotis asmenims, ku-
rie neturi atsakomybės jausmo,
kurie neturi nei baimės jausmo,
žinant, kad nusikaltimą stebėj-
čiai reaguoją -- pereidami į
kitą gatvės pusę...

Laisvas ir nevaržomas naudo-
jimasis ginkluoju paverčia nar-
suoliu, lepšį -- žudiku.

Skaitant tokią raportą, ma-
tant, kokia kova vyksta tarp lais-
vių saugotojų ir tvarkos reika-
lautojų, tarp laisvių negerben-
čių ir nekaltų piliečių gyvybių
saugotojų, prisimena ir tai, ka-
mes dažnai vadiname "kova" dis-
kusijomis, partinėmis riete-
nomis, nuomonių skirtumais ir
įvairiais kitais mūsų visuomenės
ir politinės veiklos atributais.

Visa, ką veikiamo, pavieniai
ar organizuotai, išeivijoje sten-
giamės įremini į kovos už Lie-
tuvos laisvę rėmus. Aišku, tai
yra pagrindinis visos veiklos
tikslas. Bet tikslui įgyvendinti
reikalingosios priemonės atsi-
randa tik gyva, vispusiškai ir
šakota veikla, kurioje kartais
reikia tokio veikimo, kuriame
iš karto būtų sunkiai įžūrinami
pagrindinio tikslo pradai ir

to tikslo moraliniai pagrindai.
Mes juk ir šokame ir dainuoja-
me, turime operą ir teatrų vie-
netus, turime spaudą ir leidžia-
me knygas, kas be ko, turime
ideologiniai pasiskirsčiusias or-
ganizacijas, partijas ir bendrą
vadovybę.

Ir kai taip gauname progą ste-
bėti "palaidos balos" reiškinius
laisvoje valstybėje, kurioje gy-
ventojų veiksmai tvarkomi įsta-
tymais ir jų įvykdymo priežiū-
ros priemonėmis, ką gi bekal-
bėti, kai tu "palaidos balos" rei-
škinį užtikiname mūsų gyvenime,
kurį privalome tvarkyti ir išlai-
kyti ne įstatymo galia, o visuo-
meninės atsakomybės ir mora-
linių dėsnių bei reikalavimų ga-
lia remiantis. Tai dideli reika-
lavimai, kurių laikytis ir neiš-
klysti gali tik aukštos kultūros,
civilizuoto gyvenimo ragavę ir
tuos dėsnius išpažįstą žmonės.

O argi mūsų veikime retas
atsitikimas, kad puolami žmo-
nės paslėptais, kad ir žodniais,
ginklais. Ar neįaučiame pastan-
gų jei ne fiziniai, tai bent mo-
raliniai tą ar kitą žmogų nužū-
dyti? Tų piktybinių visuomenės
žaidžių niekas negali išvengti,
lygiai kaip įstatymais nebus iš-
naikinta slaptoji ginklų preky-
ba. Morfinistų buvo ir bus, ne-
žiūrint kokių griežtų įstatymų
jie bebus persekiojami. Taip ir
visuomeniniame gyvenime, kiek
neanalizuosime, kiek negraudin-
sime visų kilmiais idealais, žmo-
nės liks žmonėmis.

Vienintelis ginklas kovoje su
paslėptų ginklų didvyriais yra -
didelė kantiybė ir pasižventimū
auklėti jaunimą, kad jie suprastų
fizinio ir moralinio kešinimo si-
lą kito žmogaus gyvybę ir gyve-
nimą žala. Toje gi kartoje, ku-
rioje jau sunku išnaikinti keršto,
pagiežos, šmeižto ir iš ribų išė-
jusio įsivaldavimo bacilas, vie-
nintelė nuo jų apsigynimo prie-
monė liko -- ignoravimas. Kup-
rotą tik grabas ištiesins.

(J.Č.)

APIE ŽURNALISTIKOS SKYRIŲ
ENCIKLOPEDIJOJE

Broniaus Railos parašyti
straipsniai Dirvoje, išskeliami trū-
kums apie žurnalistikos skyrių
enciklopedijoje, rado didelį at-
garsį spaudos žmonių tarpe.
Nuo pat pirmojo enciklopedijos

tomo buvo matyti, kad žurnalis-
tikos skyrius redaguojamas la-
bai tendencingai. Apie vilius nu-
tylimą, arba pastenkinimą tik
keliomis eilutėmis, o apie kitus
rašoma skiltimis, kai daugelio
atveju kaip tik buvo laukta at-
virkščiai.

Tai matydami, kai kurie enci-
klopedijos redaktoriai nepasiten-
kindavo skyriaus vedėjo prisiųs-
ta medžiaga, bet dar papildomai
atsiklaidavo asmeni, prašydami papildomos medžia-
gos bei nuotraukų.

Užtenka tik pasižiūrėti į pas-

Nagrinėjant lietuvių spaudos problemas. Sėdi iš dešinės Vincas Rastenis, Rasa Gustaitytė, Otto To-
lischus. Pirmas iš kairės Vytas Valaitis.

Penktadienio vakarai New Yorke

Lietuvių spaudos problemos

SAULIUS ŠIMOLIŪNAS

Tai buvo penktadienis prieš
Vasario 16 dieną. Vėl susirinko-
me 50 asmenų Diskusijų Ratelio
buveinėn -- daif, Kazimiero Žo-
romskio studijon -- diskutuoti lie-
tuvų spaudą ir jos problemas.

Susirinkimui pirmininkavo Da-
lia Bulgarytė, pakviesdama pir-
mu kalbėtoju Dirvos skaitytojams
nereikalingą pristatymo Vincą
Rasteni. Šiais metais jis atšven-
tė savo 60 metus, kurių didžio-
ji dalis buvo ir tebėra pašvęsta
lietuvių profesionaliniam žurna-
lizmui. Jo pastabos, rasteniškai
taikdamos ir tikslios, ir konsekven-
tiškai plaukdančios išvados su-
darė išeities tašką, kuriuo vado-
vavosi kiti trys simpoziumo da-
lyviai: Rasa Gustaitytė, Vytas
Valaitis ir Stasys Goštautas, visi
dirbą Amerikos profesionalinėje
spaudoje.

V. Rastenis pradėjo pastebė-
damas, kad kalbėti apie lietuvių
spaudą reikšia kalbėti apie išeiv-
inę lietuvių spau, nes pačių
lietuvių iniciatyva ir valia sa-
varankiškai leidžiamos spaudos
Lietuvoje nėra.

Labiausiai į akis krintanti lie-
tuvų spaudos problema yra jos
gausumas. Trys dienaščiiai
(Draugas, Naujienos ir proru-
siška Vilnis), vienas pusdien-
raštis (Dirva), du kartus savaiti-
niai (Darbininkas ir vėlgi proru-
siška Laisvė), vienuolika sa-
vaitraščių, du dvisavaitiniai ir
keliolika įvairaus dydžio, pobū-
džio ir reikšmingumo žurnalų --
iš viso per 40 atskirų periodinių
leidinių! Jų tiražai svyruoja tarp
kelių tūkstančių ir kelių milijonų
atvejais vos 2-3 šimtų. Tai yra,
palyginti su išeivinės lietuvių
bendruomenės dydžiu nepropor-
cingas periodinės spaudos viene-
tų skaičiaus dydis. Problema ir
yra tame, kad per tą daugumą
visi mūsų spaudos leidiniai skurs-
ta. Prie tokios daugybės nebepa-

kutinį enciklopedijos numerį ir ra-
sime apie Joną Vaidelį tik 8 eilu-
tes, o apie Mykolą Vaidylą tik
vos keturias labai nevykusiai
parašytas eilutes.

Todėl nenuostabu, kad kelia-
mas klausimas perredaguoti žur-
nalistikos skyrių ir tam reikalui
papildomame tome duoti daugiau
vietos.

Enciklopedijos skaitytojas
V.K. Chicagoje

Jėgiam sukurti geros spaudos.
Anot Rastenio, vietoj vieno kito
stipraus šūvio išeina tik daug,
bet neįspūdingų tratėjų.

Tačiau leidinių daugumas ir
įvairumas yra ir neblogas žen-
klas. Tai yra spaudos laisvės ap-
raiška, tai yra galimybė reikšti
įvairioms idėjoms, įvairioms pa-
žiūroms, įvairiems nusiteikimams.
Tokioms laisvės nebūtų,
jeigu, labai racionaliai tvarkyda-
miesi, būtume nusitarę turėti tik
vieną didelį laikraštį, šalia jo
vieną visuomeninių - politinių rei-
kalų žurnalą ir gal dar vieną kul-
tūros žurnalą. Tokioje faktinio
spaudos monopolio sistemoje, net
jeigu turėtumėm ir labai inteli-
gentingai liberalius redaktorius,
vistiek sunku būtų išvengti kurios
vienos "linijos", idėjų bei
pažiūrų įvairumą varžančios ar
niveliuojančios pagal bespalvių
bendrybių lygį. Turint galvoje
mūsų visuomenę gyvą ir stiprų
linkimą į individualizmą, ypač
šiais laikais, taip neseniai ir taip
apčiuopiama nemaloniai susidū-
rus su kolektyvistiniais varžtais,
jokia viena uniforma ir joks nive-
liavimas mutns nebūtų pakenčia-
mas.

Tad mūsų periodikos leidinių
gausumas, taip pat ir iš to išplau-
kias jų finansinis bei intelektual-
alnis silpnumas yra mūsų gyve-
nimo faktai, kurių deja, nei susi-
tarimais nei nutarimais pakeisti
nepasiseks. Tik visokių vertybių
rinkose tebegaliojant paklausų -
pasinų dėsnis ilgainiui, turbūt
privers mažiau reikalingus lei-
dinius užsirausti ir palikti pla-
tesnį lauką reikalingiausiems. Ži-
noma, per tą laiką ir visas lau-
kas gali gerokai susitraukti.

Toliau V. Rastenis palietė vi-
dines lietuvių spaudos proble-
mas, "kišeninę džiovą", kuri ne-
leidžia turėti modernių techniki-
nių priemonių, ir kvalifikuotų ar
bent šiaip taip patenkinamai kva-
lifikuotų žurnalistų bei žurnalų
redaktorių ir bendradarbių.

Dėl antros problemos kaltas,
anot Rastenio, mentaliteto skir-
tumas tarp dabar aukštuosius
mokslus išėjusio jaunimo ir mū-
sų spaudoje vyraujančios vyres-
niosios arba jau ir senstėjusios
kartos. Nedaug yra redaktorių, ku-
rie gali pakęsti ir "suvirškinti"
jaunųjų mąstymo linkmę ir polė-

pažinti visuomenę, kurioje jis dir-
ba, gyventi jos interesais, ją su-
prasti ir į jos gyvenimą įsiliesti,
ir, pagaliau, reikla netik susipa-
žinimo, o ir įgudimo laikraščio
organizacinės ir techninės ru-
tinos dalykuose.

Išeivijoje atsikūrusi Lietuvių
Žurnalistų Sąjunga buvo bėde-
danti pastangas suorganizuoti
lietuvių žurnalistų pasitobulini-
mo bei pasirėngimo kursus. De-
ja, neatsirado entuziastų būti mo-
kytojais, o kas dar būdingiau, ne-
atsirado norinčių mokytis. Kaip
savotišką kuriozą galima pa-
minėti faktą, kad atsirado tik vie-
nas įsakmiai pareiškęs susidomė-
jimą tokiais kursais, ir tai buvo
asmuo, iš kurio pradininkai ti-
kėjosi, kad jis galės būti neblo-
gas mokytojas, kuris tačiau pa-
reiškė norą mokytis. Tiesa, šis
kursų sumanymas buvo kilęs dau-
giau kaip prieš 10 metų ir tada
dar nebuvo kreipiamasi į dabarti-
nę jaunąją mūsų inteligentiją, ku-
ri tuo metu buvo gal dar ir per
jauna tam reikalui. Per pastarą-
jį dešimtmetį Lietuvių Žurnalistų
Sąjunga sunyko. Pastaruoju metu
tokiu vardu organizacija vėl at-
gaivinta, bet joje, nors ir yra su-
sirašę nemažas skaičius dabarti-
nėje spaudoje bendradarbiaujan-
čių asmenų, bet daugiausia tai
"naujos žvaigždės", labai stip-
riai pasitikinčios savo sugebėji-
mais, kad ir neradusios net rei-
kalo įsigyti spaudos darbui reika-
lingų elementariųjų kvalifikacijų,
neradusios reikalo ko nors toje
srityje pasimokyti. Jaunieji ta-
lentai bei kandidatai į lietuvių
spaudos darbą čia, deja, negalėtų
rasti nieko, kas padėtų jiems tap-
ti kvalifikuotais ir drąsiais lietu-
vių spaudos bendradarbiais ir vei-
kėjais. Atrodo, kad jauniems
patiems teks tuo pasirūpinti jei-
gu jie supras reikalą eiti į šią
sritį rimčiau, ne diletantiškai, ne
paviršutiniškai.

(Bus daugiau)

ATSIŪSTA PAMINėti

TĖVŲ JEZUITŲ leidinys --
vaizdų knyga apie šv. Mišias,
ŠVENTOJI AUKA. Šiame puoš-
niai išleistame leidiny yra 37
didelio formato fotografijos su
naujai išverstais šv. Mišių teks-
tais ir įžanginių puslapių grafi-
kos darbas. Puslapių fotogra-
fijos Algimanto Kezlio, S.J.; nau-
jas maldų vertimas Bruno Mar-
kaičio, S. J.; grafiškas knygos
apipavidalinimas Algirdo Ku-
rausko.

Knygos kaina \$8.00, 92 psl.
Užsisakant rašyti: ŠVENTOJI
AUKA, 2345 West 56th St., Chi-
cago, Ill. 60636.

Šv. Antano lietuvių gimnazijos Kennebunkporte rūmai žiemą.
B. Kerbelienės nuotrauka

VIEŠĖDAMI CHICAGOJE PIRKITE NAUJOJE MODERNIOJE

MAISTO IR LIKERIŲ KRAUTUVĖJE

2534 WEST 69th STREET. Telefonas: RE 7-3332

Savininkai: J. Janušaitis ir J. Mažeika

ČIA GERIMUS PIRKSITE TIKRAI PIGIAI! TIK KELETAS PAVYZDŽIŲ

1. Imp. 3-Star FRENCH COGNAC	5th	4.59
2. Antique Bourbon Kentucky Str. Whiskey ..	5th	3.98
3. CANADA DRY VODKA	5th	2.98
4. Imp. French NAPOLEON Brandy	5th	3.35

5. COINTREAU Liqueur	5th	4.75
6. CHIANTI Imported Wine	5th	.98
7. Zeller SCHWARZE KATZE	5th	1.29

Be to, didžiausias pasirinkimas importuotų
maisto produktų iš viso pasaulio krastų.

KLAIPĖDIEČIAI IR VOKIEČIAI

Šių metų vasario 20 d., Klaipėdos krašto vokiečių laikraštyje "Memeler Dampfboot" pasirodęs straipsnis "Arturas nori vokiečius sulietuvinti", išreiškia nepasitenkinimą šių metų pradžioje lietuvių spaudoje atspausdintu straipsniu "Grįžusio iš Lietuvos jaunuolio pasisakymas", kuriame buvo bandoma parodyti, kad reikia daugiau rūpintis dabar iš Lietuvos atvykstančiomis šeimomis, ypač jaunimu. Vokiečiai-klaipėdiečiai tuo parodo, kaip atsidėję jie seka lietuvių spaudą, ir kad net ... mokinio straipsnis, kuris į jokių politinių ginčus nenori būti įtrauktas, juos užgauna.

Kas jaučiasi vokiečiu, tegu užsigauna. Niekas nebandė jį paversti lietuviu. Mums rūpi žmonės, kurie dar laiko save lietuviams, tik negauna progos tai pareikšti. Iš viso, atrodo "Memeler Dampfboot" neskiria dviejų taip svarbių sąvokų (Begriffe): pilietybės ir tautybės. Pav. Didžiosios Lietuvos vokiečiai, kurie ilgą laiką draugiškai gyveno su lietuviams, taip suaugo su jais ir jų rūpesčiais, kad dauguma, ypač kaimuose gyvenę, skaitė save prie lietuvių tautos, o dabar dar labiau naujai atžalavusieji. Apie klaipėdiečius aš mačiau nusimanau, kadangi pats esu kilęs iš Suvalkijos, o ne kaip "Memeler Dampfboot" klaidingai mano, iš Maž. Lietuvos. Bet visiems gerai žinoma, kad nemaža dalis klaipėdiečių su mumis bendrai eina ir su mumis mieliai bendradarbiauja. Juk negalima nuginčyti, kad apie 80% Klaipėdos krašto gyventojų kilme yra lietuviai, tiksliai jų dalis per šimtmečius tapo vokiečiais, kaip kad Didž. Lietuvoje vokiečiai lietuviams, nors pavardės, net ir suvokietintos, turi aiškiai lietuviškus kamienus. Tą aš miniu todėl, kad mano pavardė "Memeler Dampfboot" laikraščiu atrodo per vokiškai, kad tapti lietuviu. Už tai jie mane pavadino konvertitu. Bet jeigu jau taip, tai kaiti mano seneliai, nes jau jie geriau lietuviškai kalbėjo nei vokiškai. Tik aš nesuprantu, kodėl atsivertėliais vadinami Simonaitis, Stiklorius, Endriukaitis, juk jų pavardės skamba visai lietuviškai. Jeigu pagal pavardes "Memeler Dampfboot" renka atsivertėlius, tai tikrai didžiausia dalis vadinamųjų "vokiečių" iš Klaipėdos krašto yra konvertitai, nes jų pavardė lietuviškos. Už tai galbūt jie taip rūgščiai rea-

guoja, jei juos kas lietuviškai užkalbina ar, gink Dieve, dar netyčia lietuviams pavadina.

Buvo iškeltas pasiūlymas, kad Friedlande karts nuo karto atsiųstų kas iš PLB Vokietijos Krašto Valdybos ar Tarybos pasimatyti su atvykusiais iš Lietuvos. Nesuprantu, kas čia blogo. Juk mes, atrodo, gyvenam demokratijoje ir organizacijoms nėra uždrausta veikti. PLB Vokietijos Krašto Valdyba yra įteisinga ir registruota Weinheim apylinkės teisme. Jei kas save laiko vokiečiu, tai tegu jis mandagiai savo įsitikinimą paaiškina ir bus reikalingas atliktas, bet kiti galbūt apsidžiaugę Vakaruose lietuvių kalbą išgirdę. Atsimenu, kaip mes apsidžiaugėme kunigui Jaekel prkalbant lietuviškai. Be to, atvažiuoja ir mišrių šeimų iš Lietuvos, o šiuos grynakraujus lietuvius PLB Vokietijos Krašto Valdyba gali ir būtinai privalo priimti ir globoti. Leiskite patiems žmonėms apsispręsti, kodėl bendruomenei jie nori priklausti, tai bus tikrai demokratiška!!! Pagal "Memeler Dampfboot", lietuviams neturi teisės savo žmonių priimti, o iš kitos pusės, jie nori tikrus lietuvius greitu laiku suvokietinti. Kur šovinizmas? Kiekvienas gali palikti geru piliečiu Vokietijai, atlikti savo pareigas, ir dar rasti laiko ir noro padėti pavergti lietuviams. Imkime pavyzdžiu Amerikos lietuvių; jie beveik visi Amerikos piliečiai ir išpildo piliečių pareigas, nepamiršdami Lietuvos ir jos laisvinimo bylos. Kodėl tai neįmanoma Vokietijoje?

"Memeler Dampfboot" mano, kad pasakymas "Tik nedaugelis iš Lietuvos vokiečių yra tikri vokiečiai" ir tuos sovietus ir šie neišleis likusiųjų. Sovietai skiria pilietybę nuo tautybės -- jie patys sako: Tarybų Sąjungos pilietis, tautybė lietuvis --, antra, kas jau neišvažiavo iki šiol, tikriausia ir negalės išvažiuoti. Dar manoma, kad atvažiusieji, bendraudami su lietuviams galės tik per ilgesnį laiką išmokti vokiškai. Tas dalinai tiesa, bet vyresnieji, kurie anksčiau nemokėjo vokiečių kalbos, vargiai ar ją kaip reikiant išmoks, o jaunesnieji ir pas mus jos išmoka. Jie Vasario 16 Gimnaziją užbaigę gali daugiau atsiekti, nei vokišką "Foederschule" baigę, nes ten tik vokiškai kalbėti ir rašyti pramokoma.

"Memeler" Dampfboot" sako,

kad maža kas galis lietuvių kalbos. Tai netiesa. Pažįstu daugelį, kurie savo tarpe mieliai lietuviškai šneka, ir net savo vaikus mokia lietuvių kalbos. Žinoma, kiti gėdinasi ją pavartoti, bet galbūt jie Lietuvoje vokiškai kalbėti gėdinosi?

Kaip minėjau nesu iš Klaipėdos krašto ir pats asmeniškai nepatiriau, kaip ten Lietuvos nepriklausomybės laikais buvo. Bet tiek teko sužinoti, kad kraštas turėjo autonomiją ir vokiečiai naudojo visomis laisvėmis. "Memeler Dampfboot" skundžiasi, kad Klaipėdos krašto vokiečių mokyklose pirmą svetimą kalbą buvo lietuvių, o ne prancūzų ar lotynų. Jūs galėjote savo mokyklose vokiškai kalbėti ir vaikus mokyti, lietuvių vyriausybė leido savą kalbą antrajai paversti. Nacių laikais Klaipėdos krašte net kalbėti lietuviškai buvo uždrausta, net melstis motinos kalboje viešumoje buvo neįmanoma. Šiuo laiku Lietuvoje nėra nei vienos vokiškos mokyklos, o vokiečių kalba mokoma tik kaip antra ar trečia svetima kalba. Imkime kitą pavyzdį. Koks absurdas būtų, jei Vasario 16 Gimnaziją staiga nustotų mokyti vokiečių kalbą? Tuo tarpu mes laikome tuos pačius egzaminus vokiečių kalboje, kaip kad vokiečių valstybinėse mokyklose. Vasario 16 Gimnazijoje tarp abiejų kalbų nei pamokų skaičiūje nei jų svarbume jokių skirtumų nedaroma. Vokiečiai patys padeda šią gimnaziją išlaikyti, už ką mes visi esame visai vokiečių tautai dėkingi, ir jai mokėsimės ateityje atsilyginti. Vakarų Vokietijos vyriausybė nėra užmiršusi, kad lietuvių vyriausybė Kaune išlaikė vokiečių gimnaziją, neskaitytą pradžios ir Klaipėdos krašto mokyklų. Taip pat ir vokiečių studentai buvo remiami. Atsiminkime tik Klaipėdos muzikos konservatoriją, kur tiek lietuviams tiek ir vokiečiams buvo lygiateisiais laikomi ir paremiami.

"Memeler Dampfboot" primeta, kad mano vokiškas pasas

yra tik per melą ar sutapimą gautas, apgaunant vokiečių vyriausybę, t. y. Vokietijos konsulatą Maskvoje. Aš 1944 metais jau gimiau vokiečių piliečiu. Ar aš kaltas, kad amerikiečiai, laikydami susitarimo su sovietais, iš savo zonos mūsų šeimą perdavė rusams, kurie vėl atgabeno mus atgal į Lietuvą. Mes pasilaikėme vokiečių pilietybę net ir po Antrojo Pasaulinio Karo, nepriimdami sovietų pilietybės. Taip mums, norint išvažiuoti į Vakarų Vokietiją, nereikėjo pirmą išsipirkti vokiečių pilietybę, kaip kad daugeliui lietuviams, kurie iš atsargumo ar apskaičiavimo priėmė sovietų pilietybę. Vokiečių piliečių pokario metais Sovietų Sąjungoje tikrai nebuvo lengva būti, bet už tai dėl išvažiavimo niekas negalėjo jokių sunkumų daryti.

Bet tai dabar viskas praėjus, o mes turėtume žiūrėti į ateitį. Mūsų visų bendras priešas yra komunizmas, ir jei mes susiskaldę to pačio tikslo sieksime, -- mes savo jėgas tarpusavio ginčuose išsekėdinsime nieko nepasiekę. Leiskime pirmą bendro tikslo atsiekti, o tik paskiau tolimesnius reikalus apspręsti. Vokietijai reikia gerų kaimynų, ir juos ji gali surasti Pabaltijo valstybėse. O mums reikia vokiečių pagalbos, nenorint atsidurti tarp slavių žnyplių. Norint rytuose išlaikyti lygsvarą, reikia, kad vokiečiai atgautų 1937 metų sienas, ta ir Vakarų Vokietijos vyriausybė nekarta pakartojo. Tad Klaipėda ir jos kraštas lieka Lietuvai, ir kas norėtų sugrįžti, manau, bus mielai priimtas, nes vokiečių darbštumas ir kruopštumas yra visur aukštai vertinamas. Dabar visi bendromis jėgomis galime prisidėti prie Lietuvos atstatymo ir santarvės palaikymo tarp visų tautų.

Arturas Hermanas
Lietuvių Vasario 16
Gimnazijos 8 klasės mokinys.

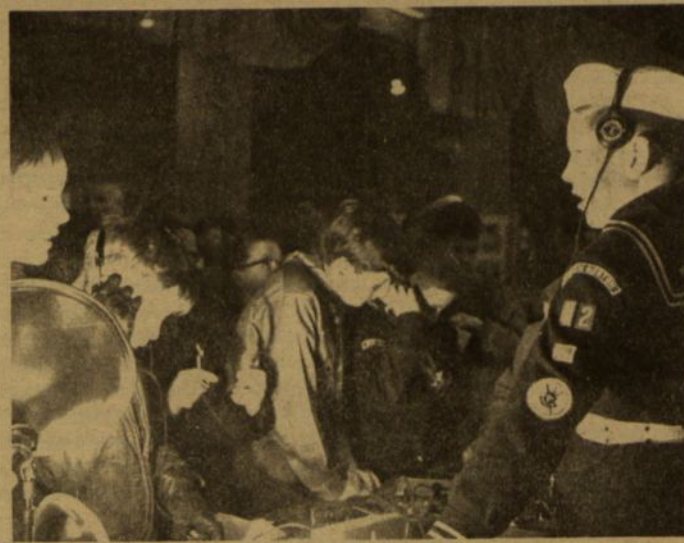
Iš Bostono jūrų skautų veiklos

Vasario mėn. 5-6 d. Lietuvių Jūrų Skautijos Nemuno Tuntas buvo vienintelis tautinis vienetas Bostone BSA suruoštoje didžioje skautų parodoje. Nors šiais metais nelaimėta pirmųjų vietų, bet tikratinės žiūrovų minios gėrėjosi mūsų skautais ir jų pagamintais eksponatais. Parodos lankytojus ypatingai domino radijo telegrafas, nardymo priemonės ir įvairūs reti krauklių rinkiniai.

Vasario 7 d. LSB Nevėžio Tuntas Worcesteriye, Mass., pakvietė Nemuno Tunto štabą kartu atšvęsti Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 47 m. vasario 16 minėjimą. Dalyvavo tuntininkas P. Jančiauskas, laivūnas (adjut.) B. Kovas ir j. sk. M. Manomaitis. Žemės skautų Nevėžio tunto tuntininkas P. Molis savo kalboje pareiškė, kad lietuviams norėdami išlikti nenutautinti privalo bendradarbiauti su visais savo kraštą mylinčiais broliais. Nemuno tuntininkas P. Jančiauskas padėjo už kvietimą ir pabrėžė, kad mus visus jungia ketvirtas įstatas: skautas yra brolis kitam skautui, ir Lietuvių Jūrų skautija niekada neatsisakys skautiškų principų. Abu tuntai sutarė ateityje glaudžiai bendradarbiauti. Šį draugišką susitikimą labai šiltai priėmė vietos visuomenė. Ta proga

jūrų skautų Nemuno tuntas paaugko Jamborės Fondui tam tikrą sumą ir gavo rėmėjo vardą.

Vasario 14 d. j.s. Nemuno tuntas su vėliavomis dalyvavo vasario 16 minėjime Bostone ir Lietuvos vadavimo reikalams paaugko 10,53 dol.

Bostone įvykusioje skautų parodoje lietuvių jūrų skautai buvo įrengę skyrių, kėlusį didelį susidomėjimą. Nuotraukoje Rimantas Bajerčius demonstruoja radijo priimtuvus.

Ed. Matjoškos nuotrauka

Diena iš dienos

*** B. K. NAUJOKO UŽRAŠAI ***

POPIEŽIUS PAULIUS VI, kaip praneša Tėviškės Žiburijų korespondentas (9 nr., kovo 4), vyskupo Brazilio konsekracijos proga pasakyto kalboj taręs: "Mes norime visa padaryti, kas tik Mums yra įmanoma, kad brangioje lietuvių tautoje būtų išlaikytas tikėjimas ir kad jos ryšys su Šv. Petro Sostu darytųsi vis tampresnis. Mes be paliovos meldžiamės už savo mylimus sūnus Lietuvoje ir norėtume būti kartu su jais, jų kiekvieną asmeniškai paskatinti į gera bei padrasinti heroiskai ištverti katalikų tikėjimo išpažinime".

Kad tautoje išliktų tikėjimas, dora, kultūra, kūrybingumas ar kurios kitos gėrybės, yra būtina, kad išliktų pati tauta. Kad tautos ryšiai su Šv. Petro Sostu ar su kokia kita svarbia institucija darytųsi tampresni, yra būtina, kad galimybė tokius ryšius palaikyti nebūtų pašalinės jėgos užgnaužta.

Lietuvoje slopinamas ne tik katalikų tikėjimo išpažinimas, bet ir lietuvių tautinė sąmonė. Taigi pavojus yra ne tik tautos tikėjimui, bet ir jos gyvybei. Ryšių užgnaužimas yra prieš 25 metus pradėto politinio smurto prieš lietuvių tautą viena iš apraiškų. Viena iš priemonių politiniam smurtui pašalinti yra įj smerkiančių jėgų prieš jį nukreiptas atitinkamas politinis spaudimas. Tokį spaudimą paskatinti ir įj reikiamai pakreipti gali viešoji nuomonė, stipriai pagrįsta ir stipriai besireiškianti tarptautinėje plotmėje.

Tarp popiežiui padaryti įmanomų dalykų yra ne vien nesiliaujančios maldos. Yra dar ir autoritetingas, jei ir ne visos žmonijos, tai bent katalikijos ir net visos krikščionijos viešosios nuomonės įtaigojimas. Kai smurtininkai rengiasi įtaigoti tarptautinę viešąją nuomonę, esą, jų smurtas Pabaltijy per 25 metus jau "įsitelsėjęs" ir netgi "pamėgtas", derėtų popiežiui prabilti ne tik į Dievą, bet ir į žmoniją, į visų krikščionių, bent į visų katalikų sąmonę visam pasauliui. Prabilti aiškiai, konkrečiai, smurtą pavadinti ne "Dievo bausme", o tikru jo vardu, ir autoritetingai paskatinti krikščionis ne tik melstis bei dūsauti, o ir įmanomomis žmogiškomis priemonėmis solidarai spausti smurtininkus taip, kad jie pasijustų priversti liautis prievartavę Pabaltijo tautas.

Dabar, kada tiek kalbama apie krikščionijos vienybės idealą, neturėtų turėti lemiamos reikšmės tai, kad tik lietuviuose vyrauja katalikiškas tikėjimas, o latviuose bei estuose jis "neišlaikytas", nes seniai yra tapęs protestantiškas. Trijų tautų ištisą ketvirtį šimtmečio prievartavimo faktas galėtų būti pakankamai svarbi tema popiežiaus enciklikai. Arba bent instrukcijai visoms diecezijoms ir parapijoms, kad pašvęstų savaitę ar nors dieną ne tik dėl to fakto pasimelsti, bet ir pamąstyti ir ryžtis visiems irgi "visa padaryti, kas tik jiems įmanoma", kad tas faktas pagaliau išnyktų.

Naujai įsteigta LSS jūrų skautų valti Pranciškonų Šv. Antano gimnazijoje Kennebunkport, Maine, Bostono jūrų skautai šiltai pasveikino ir sutelkė 10 dol. paramą.

Vasario 20 d. Nemuno Tunto Nevėžio jaunių ir Naručio jūrų skautų laivų įgulų atstovai nvykę pas tuntininką Povilą Jančiauską į pasveikino gimtadienio progą ir įteikė dovanėles.

Vasario mėn. j. sk. M. Manomaitis baigė giliastos jūros narų mokyklą, gavo diplomą ir leidimą ir yra priimtas į Neptūno Angelų gelbėtojų eskadroną.

Vasario 27 d. jūrų jauniams

ir skautams Bostono ugniausių vandens gelbėjimo stotis surengė vandens saugumo kursus. Vandens sportas yra tol naudingas ir malonus, kol jis naudojamas išmintingai ir griežtuose saugumo rėmuose.

B.K.

SKAITYTOJŲ DĖMESIUI

GAUTI SKUNDAI dėl pavėluoto Dirvos pristatymo adresatams buvo atitinkama tvarka pristatyti Clevelando pašto centrinei įstaigai. Nuo Dirvos išsiuntimo valandos centriniam pašte iki laikraščio pristatymo adresatui bus sekamas kiekvienas žygis, kad patikrinus, kur yra tikroji vėlavimosi priežastis.

Iki šiol tokių skundų nedaug tebdavo, bet dabar jų padaugėjo, ypatingai iš Kanados, Chicago ir Detroito.

Skaitytojai prašomi nesivarginti parašyti Dirvos administracijai, jei laikraštis pavėluotai, netvarkingai ir kartais ir visai nepristatomas.

Visi skundai be išimties bus tikrinami.

Laikraštis Clevelando paštui pristatomas vienu ir tuo pačiu metu, kur jis bebūtų siunčiamas. Jo pristatymo tvarkingumas priklauso grynai nuo vietinio pašto įstaigos tarnautojų stropumo.

Pastebėta, kad patikrintos pagal skundus pašto įstaigos nedelsiant susitvarko, nes skundai sudaro kai kuriems pašto pareigūnams tarnybinių nemalonių.

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ —

TAIP PAT MAISTO PRODUKTAI

Licenzijuota lietuvių įmonės, registruota
U.S. Department of Justice

COSMOS PARCELS EXPRESS CORP.

MARQUETTE GIFT PARCELS SERVICE

3212 So. Halsted St. Chicago, Ill. 60608
Telef. CA 5-1864

2439 ir 2608 W. 69 St. Chicago, Ill. 60629
Telef. WA 5-2737

DIDELIS IŠPARDAVIMAS medžiagų ir kitų prekių nepaprastai papigintomis kainomis. Angl. kostiumams medžiagos, kurių kaina buvo \$18.00 dabar tik \$14.00. 100% vilnonės kostiumams medžiagos buvo \$14.00, dabar \$10.50. Medžiagos 5 kostiumams tik \$22.50.

NAUJIENA: Suknelėms medžiagos — nylonas kartu su pamušalu.

Vedėjai E. ir V. ZUKAUSKAI

PETKUS LAIDOJIMO ĮSTAIGA

MARQUETTE PARK CHICAGO

2533 W. 71 St. Tel. GR 6-2345-6

CICERO ILLINOIS

1410 S. 50 Ave., Tel. TO 3-2108-9

TRYŠ MODERNIOS KOPLYČIOS

MEČYS ŠIMKUS, teisininkas, tiksliai, gerai ir greitai užpildo įvairius INCOME TAX pareiškimus. Kreip-
tis:

ŠIMKUS REAL ESTATE

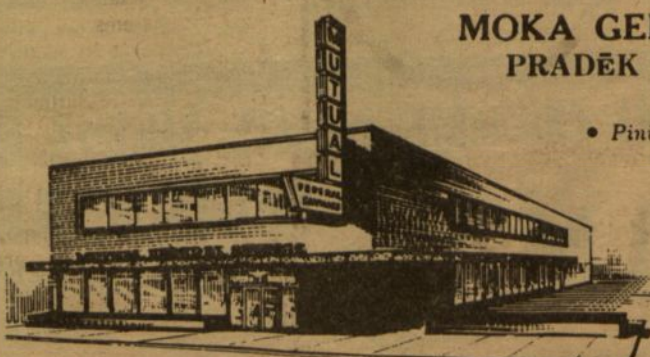
4259 South Maplewood Ave
Chicago, Ill.
CL 4-7450
arba
YA 7-2046

PLANINGAS TAUPYMAS

MOKA GERUS DIVIDENDUS!
PRADĖK TAUPYTI ŠIANDIEN!

• Pinigų taupymui nereikia važinėti. Jūs galite atsiųsti paštą, nes mes apmokam visas pašto persiuntimo išlaidas.

• Dabartinis dividendas 4 1/2% išmokamas du kart per metus.

MUTUAL Federal SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2212 WEST CERMAK ROAD ■ CHICAGO ■ VI 7-7747

OFFICE HOURS: Monday, Tuesday, Friday 9 to 4;
Thursday 9 to 8; Saturday 9 to 1; Wednesday closed.

JOHN J. KAZANAUSKAS, President

• Solistė Aldona Stempu-
žienė, po sėkmingų koncer-
tų Vokietijoje, paruošus
medžiagą jos įdainuotų
plokštelių išleidimui, antra-
dienį, kovo 9 d. sugrįžo į
Clevelandą.

• Prieš atnaujindami sa-
vo draudimus, palyginkite
kainas telefonuodami V.
Giedraičiui 944-6835 ar Z.
Obeleniui 531-2211.

LIUKSUSINIAM GYVENIMUI

Elegantiškas namas prie
Terrace Rd., Euclido auto-
busas. 4 dideli miegamieji,
moderni virtuvė, 3 vonios,
kabinetas ir TV kambarys,
prijungtas garažas. Dauge-
liš priedų... reikia pama-
tyti... Įkainuotas žemai —
priimtinomis sąlygomis.

WM. T. BYRNE

Tel. 321-5000

(31-33)

MORTGAGE LOAN
designed just for you

**ST. CLAIR
SAVINGS**

813 EAST 185TH STREET • IV 1-7800

Naturally
**SUPERIOR
SAVINGS**
SINCE 1909
13515 EUCLID AVE.
6712 SUPERIOR AVE.
HOME and
REMODELING
LOANS
INSURED SAVINGS

JAKUBS & SON FUNERAL HOMES

Vėsinamas oras Jūsų patogumui

Della E. Jakubs & William J. Jakubs

Licensijuoti laidotuvių direktoriai ir balsamuotojai
35 metai simpatingo ir rimto patarnavimo

6621 Edna Avenue
EN 1-1763

936 East 185th St.
KE 1-7770

CLEVELANDO PARENGIMŲ KALENDORIUS

KOVO 21 D. Šv. Jurgio para-
pijoje vaidinimas "Užburta dū-
delė". Rengia Pilėnų ir Neringos
Tuntų Tėvų komitetai.

KOVO 28 D. 4 val. šv. Jurgio
liet. parapijos choro religinės mu-
zikos koncertas liet. naujosios
parapijos bažnyčioje.

BALANDŽIO 4 D. Aukuro an-
samblio metinis koncertas.

BALANDŽIO 24 D. Vysk. M.
Valančiaus lit. mokyklos meti-
nis balius.

BALANDŽIO 25 D. Margučių
ridinėjimas. Rengia Vysk. M.
Valančiaus lit. mokykla.

GEGUŽES 2 D. Motinos dienos
minėjimas. Rengia Vysk. M. Va-
lančiaus lit. mokykla.

GEGUŽES 8 D. Čiurlionio
Ansamblio 25 metų jubiliejaus
proga, pagerbimo akademi-
nis banketas šv. Jurgio parap.
salėje. Rengia Č.A. Sidabrino
Jubiliejaus Komitetas.

GEGUŽES 9 D. Čiurlionio
Ansamblio 25 metų Jubiliejaus
sukaktuvinis koncertas, Clevel-
ando Muzikos Instituto salėje.
Rengia Č.A. Sidabrino Jubilie-
jaus Komitetas

GEGUŽES 15 D. Lietuvių sala-
ziečių gimnazijai paremti vaka-
ras.

GEGUŽES 30 D. Katalikų Mo-
terų S-gos 35 metų sukakties
proga banketas Naujosios Para-
pijos salėje.

GEGUŽES 22 D. Clevelando
vyrų okteto koncertas - balius
šv. Jurgio parapijos salėje. Ren-
gia LSK Žaibas.

GEGUŽES 29, 30, 31 D.D.
A.S.S. Filisterių Skautų S-gos
suvažiavimas ir studijų dienos
su programa Čiurlionio Ansamb-
lio namuose.

BIRŽELIO 5 D. Dainavos sto-
vyklai remti parengimas.

BIRŽELIO 6 D. Šv. Kazimie-
ro Lituanistinės mokyklos moks-
lo metų užbaigimas Naujosios
Parapijos salėje.

BIRŽELIO 20 D. Vysk. Valan-
čiaus lit. mokyklos gegužinė.

BIRŽELIO 27 D. Kariui paremti
gegužinė Čiurlionio Ansamblio
namuose. Rengia L.V.S. Ramovė.

LIEPOS 4 D. SLA 14 Kuopos
vasaros pobūvis kuopos nariams
ir svečiams Čiurlionio Ansamb-
lio sodelyje.

Omahos lietuviai juokiasi ir dainuoja...

Šiuo metu sniegynai, pūgos ir
nesezoniniai šalčiai visu įnirti-
mu atakuoja Nebraskos prerijas,
tačiau tie gamtos prajovai Oma-
hos lietuvių gyvenimą visai neda-
ro įtakos. Jokie vėjai nestabdo
visuomeninio ir kultūrinio veik-
mo. Mes čia sakome: Omahoje
gyvenimas yra dailus (Tą sakinį
iš knygos viršelio pasiskolii-
nome).

Skaitytiniai dažnai laikraščiuose
pastebi, kad Omaha, kad ir
maža lietuvių skaičiumi, o tačiau
nebūna labai reta savo idomų
ir retų žinių gausumu. Net ir
lietuviško masto sensacijų suge-
ba pateikti. Pav. Vasario 21 d.
minint Lietuvos Nepriklausomy-
bės šventės paskelbimą, į
Omahos lietuvių pirmą kartą
po daugelio metų kalbėjo ne iš
Chicago importuotas kalbėtojas.
Reikalai taip susidėję, kad iš
Chicago čia nieks nepajėgė at-
važiuoti. Kas kalbės minėjime?
Bendruomenės valdybos nariai
lyg ir su nenusilepiama balme
atsakydavo -- pažūrėsimė...

Ir pamatėme. Kalbą pasakė
vietinė, vos prieš kelias savai-
tes universitetą baigusi -- Dalia
Katilintė. Savo minčių naujumu
ir originalumu kalbėjoja klausy-
tojus pasigavo pačiose pirmose
minutėse. Nebuvo jos kalboje
datų, nei jokių liaupsinimų tiems
ar aniams. Kalbėta tik apie da-
bartį ir ateitį. Ką mums reikia
daryti, kaip toliau išsilaikyti?
Ar su romantiškais verkšleni-
mais, ar su ryžtingais darbais?
Kaip jaunimą pasigauti darbui?

D. Katilintės kalba buvo pla-
čiai komentuojama. Buvo nutar-
ta, kad jaunąją kalbėtoją po metų,
ar kitų galėsime, atsidėkodami
už praeitį, ir į Chicago pasiųs-
ti.

Minėjime dalyvavo ir miesto
burmistras J. Dworak.

O visgi, Chicago mūsų 500
mylių pašonėje turėti labai nau-
dinga. Reikia kokios nors pra-
mos, ar kitokios pagalbos --
šaukdamės Chicago. Vasario 27
d. Omahos ramovėnai į Pakšto-
no viešbučio salę prisiskaukė An-
trą Kaimą (Aš gi visad stebė-
jau, kodėl ne Antrąjį Kaimą!).
Tai ir vėl sensacija Omahai.

Pirmiausia, tai pats didžiaus-
sias svečių vienetų mėsų mies-
te, o antra -- pats kontraver-
siškiausias. Paties Kaimo se-
nitino R. Stakausko pranešimu,
žitrovų suplaukė rekordinis skai-
čius. Ką Omahos žitrovai matė
ir girdėjo, apie tai jis bent ke-
lias dienas su giedriu veidu ir
šypsena kalbėjo. Norėtusi bent ke-
liais sakiniiais ty kalbų suvestinę
padaryti, kadangi tytomis pro tą
jaunų ir besišaipančių žmonių
grupę praeiti būtų gana didelė
nuodėmė.

Omahos žitrovai pasirinko An-
tro Kaimo linksmausius. Štai jie:
Ramūnė Jurkūnaitė, Regina Stra-
vinskaitė, Kazys Alminas ir Ro-
mas Stakauskas. Jų laikysena sce-
noje, judėjimai ir visa eilė kitų
pliusų žitrovų neabejotinai pa-
traukė. Neverta būtų verkšlen-
ti ir dėl likusiųjų. Kiekviena
inscenizacija buvo nelaukta, savi-
ta ir savo forma patraukli. Kaip
gi su turiniu? Omahai ir turinys
patiko. Tiesa, kai kurios vietelės
juokų nekėlė ir stebino, kodėl jos
rado vietą satyriniame žanre?
Kas dėl to kaltas: rašytojas, re-
žisierius ar veikėjai?

Reikia pripažinti, kad Antro
Kaimo turinys žitrovo ausies ir
akių moraliai neužgavo. Pabrėž-
tina kad taip vadinamos nemora-
lios scenos (gal tiksliau impro-
vizacijos) buvo pačios geriausios
ir iš veikėjų ir iš rašytojo pu-
sės. Nėra jokio reikalo moralis-
tams šias vietas kandžioti ir jas
juodinti. Visiems mums (kaip ge-
rai žinome) teko vienu ar kitu
kartu tokių scenų "artistais" būti.
O net gi tiems patiems mora-
listams... Žinoma, tik be žitro-
vų!...

Antras Kaimas, kaip jie patys
programoje pasisakė, tenori pa-
sijuokti tik iš to rimtumo, su ku-
riuo, kad ir tie patys moralistai
atlieka savo darbus!...

Neabejotina tiesa, Antras Kai-
mas dar turi daug darbų prieš
akis. Daug tvorų dar teks nuda-
žyti, daug silpnų trobų teks nau-
jomis pakeisti. Vos 1963 m. bir-
želio 15 d. padėję pirmuosius pa-
matus, jie ir nenori savęs tobul-
lais vadinti. O tačiau ta liepsnė,
kuri juos anuo metu uždegė,
atrodo, liepsnos vis skaidriau.
Omahos žitrovai nepasigailė-
jo į Antrą Kaimą atsakyti: jis bu-

vo naujas, jaunas ir pilnas nuo-
taikos. O ta kelionė, kurią Antro
Kaimo grupė, praleisdama dvi
nemigo naktis padarė, leidžia
spręsti, kad Antrame Kaime yra
pakankamai valios, ryžto ir ener-
gijos išsilaikyti ir pirmyn ženg-
ti.

Tokios nuotaikos palydėjo mus
palikus, bet prisiminimuose
mielą Antrą Kaimą. Tikime, kad
vienos girtos burnos drėbtas ne-
cenzūriškas sakiny "lašelių"
bare neužtvėrė tarp mūsų gele-
žinės uždangos... Antras kaimas
mums paliko šiltų spalvų pa-
veikslą, pats būdamas toks jau-
nas, lietuviškas. Ne sudė jums, o
tik iki pasimatymo!

Galima dar pranešti, kad Oma-
hos meškerojotojų ir medžiotojų
sporto klubo Aro nariai jau išsi-
valė ir sutepė savo dvimazdžius
ir įvairaus kalibro vienamaz-
džius ir pradėjo po krautuves kab-
liukų dairytis, o ypač tokių, ant
kurių visos žuvys kabinasi...

Ne tik meškerojimo menu (ar
melu), bet ir visokiais mandru-
mais pasireiškia kartaisarietis.
Teko nūgristi kad ir tokį kompli-
kuotą čia gimusio lietuvių meš-
keriojojo pasikalbėjimą su klubo

Aras nariu:

-- Sakyk, Jonai, ar Lietuvoje
yra katino žuvies?

Lietuvoje gimęs ir augęs Jonas
ir šiaip ir taip mirksėdamas pra-
dėjo aiškinti, kad Lietuvoje visą
žuvį mėgo katinai... Žinoma klau-
sėjas tokio atsakymo nebuvo pa-
tenkintas ir tik po gero rankų
sekrėtojimo pagaliau paaiškėjo,
kad Lietuvoje katino žuvies ne-
buvo (catfish!!!) ir nėra.

Juokai juokais, bet kiek tai lie-
čia patį klubą, tai šis netik Oma-
hai, bet ir kitiems savo broliš-
kiems klubams Amerikoje ir Ka-
nadoje ruošiasi padaryti nemažą
staigmeną. Būtų smagu tai jau
dabar pranešti, bet Aras sako:
dar peranksti!

Dainuojanti Omaha? Dainuojan-
ti Omaha visomis išgalėmis ruo-
šiasi kovo 27 d. į Denverį. Repe-
tuojamos naujos dainos, lygina-
mos iš seniau išmoktos. Vado-
vas muz. Br. Jonušas Denveriui
pristatys kad ir vidutinio dydžio,
bet darnaus skambėsio chorą. Dai-
nininkai savo mistiją pilnai su-
pranta ir jai ruošiasi. Iki greito
pasimatymo Denveryje!

V.S.

SPORTO DIENOS

KOKIA GI TIKROJI PADĖTIS TO PASAULINIO REKORDO?

Br. Keturakis

Mūsų mažutės apimties spor-
tinė spauda, kuri eilėje laikraščių
turi kampioniko vietą (kai kur ir
plačiau prisiglaudusi), dažnai
vertindama sportinių įvykių eigą
ypač varžybiniame plotmėje, pra-
sižengia tikrajam sporto uždavi-
niui.

Štai šaunusis ir pilnos ener-
gijos vilnietis K. Baronas, ger-
as ir paslaugus mano draugas,
Dirvoje (1965, II, 24) duoda džiugią
ir labai vertingą žinutę iš Van-
couverio lengv. atl. varžybų (Ka-
nadoje), kuriose lietuvių Irena
Macijauskaitė-Petrauskienė 300
j. bėgime uždarose patalpose pa-
siekė naują pasaulinį rekordą.

Tų pasaulinių rekordų uždaro-
se patalpose įvairių rungčių pra-
vedime yra gana aukštas lygis.
Tai vertingas indėlis praktiš-
kame lengv. atletikos raidos stu-
dijiniame darbe, bet ligi šiai die-
nai joks pasaulinis rekordas, pa-
siekta uždarose patalpose, nors
ir aukštesnis už vasaros sezono
metu atsiekiamąsias pasekmes, nė-
ra dar užskaitytas ir net I.A.A.F.
-- Tarpt. lengv. atl. S-gos tas
klasimas nebuvo svarstytas, nes
nė vienas kraštas dar nepristatė
formalios dokumentacijos apie
šių rungtybių eigą, kuri savo įren-
gimų specifikacijoje eilėje kraštų
turi skirtingų ypatybių.

Štai, sakysime, Amerikoje yra
daugybė specialių žiemos leng-
atletikos patalpų, bet su įvairaus
ilgio bėgimo takais. Dauguma tų
patalpų turi medžio grįstus ar iš
lentų paruoštus bėgimo takus, su
paaukštiniais posūkiais, kiti be-
jų. Štai, čia jau ir susidaro pa-
sekmių skirtumai bėgimuose.
Analoginė padėtis yra visuose šiu-
liuose, kur takai įsibėgėjimui
yra medžio grindys ar speciali
kita medžiaga, bet jau daviniai
skirtingi. Visiems klausimams
išspręsti ir duoti legalią eigą į
šios srities pasaulinių rekordų
pripažinimą, reikia tvirtos ir pa-
grįstos dokumentinės medžiagos.

JAV greit šves tokių varžybų
100-metį (1968 m. kalptik sutam-
pa XIX Olimpiada Mexico City),
V. Vokietija irgi skaičiuoja pil-
ną kapą metų, kiti kraštai, kaip
Sov. S-ga, Prancūzija, Lenkija
yra jaunesnės, bet naudojosi vi-
sa padaryta įrengimų pažanga,
taigi klausimas dėl pripažinimo,
atrodo yra pribrendęs, bet ligi
šių dienų dar niekur pasaulio rek-
dą vardu negaliojantis. Moterų
rungtys uždarose patalpose dar
jaunutės, bent kitus kontinentus
skaitant, ir žymiųjų pasaulio sta-
tistikų nepilnai surinktos. Tuo
tarpu vyrų kl. pasauliniai rek-
dai šįmet ir bus jau patvirtinti
I.A.A.F.

Ar mūsų Irena Macijauskaitė
tikrai yra pasaulinės klasės bė-
gikė, tenka dar šiek tiek abejo-
ti.

Mūsų lietuvių yra pasaulinės
klasės bėgikė 100 mtr. nuotoly,
kurį prabėgo per 11,4 sek. 1964
m. Gretesnių už ją praeito se-
zono bėgy buvo tik 2 moterys:
Wyomia Tyus JAV juodukė --
11,2 sek. ir lenkė Eva Klobukows-
ka -- 13,3 o kitos 7 vėl po 11,4.
O viso pasaulio sporto istorijoje
Irena su šia pasekme stovi 22
vietoje.

Tokio olimpiadoje mūsikiškė, at-
stovaudama Kanadą 100 mtr. 5-
jame užbėgime pasiekė -- 1,5 s.
ir užima 3 v. Vėliau tarpiniuose
užbėgimuose pasiekia 11,6 sek. ir
lieka IV-ja. Pusiaubaigmėje (II-
me užbėgime) laimi 5 v. su 11,7
sek.

200 mtr. nuotoly olimpiadoje
II-me užbėgime sukarla 24,4,
II-ji v. ir kartu iškrenta iš to-
limesnės eigos, dėl silpnoko lai-
ko. Vertinant dabartinį jos 300 j.
rekordą reikia skaityti jog tai silp-
noka pasekmė -- 37,5 sek., į to-
kį titulą, nes Tokio olimpiadoje
anglė Daphne Arden buvo pasku-
tinioji baigmėje su 24,0, o ame-
rikietė E. McGuire -- 23,0 s.
Lenkė Kirszentė -- 23,1 s. ir
austrailė Black 8-ji 24,0 sekun-
dų su dideliu kaupu viršija mū-
sikiškę. Dar pridėkime 400 mtr.
bėgikę, kurių laikai tarp 52 - 54,
tai sudarysime proporcingai di-
desnę lentelę (kartu ir gausin-
gesnė) tų, kurios 300 j. uždaro-
se patalpose tarp 36,5 - 37 visai
nesunkiai atsiekty.

Mano asmeniškai įsitikinimu
Irena, pagal jos turimą amžių ir
100 mtr. greitį, turį padirbėti ge-
rai 200 mtr. nuotoly, tada ir
300 ar 400 mtr. laikas bus tik-
rai pasaulinės klasės. Šiuo metu
ji nėra jokia pasaulio meistrė,
kaip ir Zalagaitytė - Kalėdienė,
nes tokių pirmenybių pasaulyje ne-
buvo, o tik kandidatė į pasaulio
rekordistes, ko mes iš širdies
ir linkime.

Ta proga nuoširdžiai dėkoju
mielam K. Baronui, kad šia ži-
nute privertė čiupti už turimos
medžiagos ir plačiau viską nu-
šviesti.

P.S. Olimpiadoje jos pavardė
yra Irena Plotrowski, lygiai ta
pat pavardė ir kitoje pasaulinė-
je sporto spaudoje.

SPORTO ŽINIOS

STALO TENISO IR PLAUKYMO
VARŽYBOS

XV-jų Š.A.L.S.Ž. Stalo teniso
ir Plaukymo Varžybos įvyks 1965
m. balandžio mėn. 3-4 d.d. Det-
roite, Mich. Varžybas praves
Detrito L.S.K. Kovas.

Visi Varžybų dalyviai turi būti
atlikę 1965 m. ŠALFAS-gos me-
tinę registraciją.

Dalyviai registruojasi Varžy-
boms per savo sporto klubus. Klū-
bams nepriklausą pavieniai spor-
tininkai registruojasi tiesiai pas
rengėjus. Registracija turi būti
atlikta iki š.m. kovo mėn. 26
dienos šiuo adresu: Mr. P. Mi-
siūnas, 8863 Homer, Detroit 9,
Mich. telef. VI 2-6799.

Registracija atliekama užpil-
dant R-4 registracijos lapus, ku-
rios nuorašas prisiunčiamas
Centro Valdybai.

Sykidu su registracija turi būti
prisiųstas ir registracijos mokes-
tis, kuris yra: a -- plaukyme: vy-
rų ir moterų klasei \$2,00; jaunių
ir mergaičių -- \$1,00.

b. -- stalo tenise: individua-
linis mokestis suaugusiems \$1,00
ir \$0,50 -- prieaugliui; komandi-
nis mokestis yra \$5,00 už vyrų
komandą ir \$3,00 už moterų; pa-
pildomas mokestis už paskiras
rungtis sumokamas vietoje (su-
augusių vienetą -- \$2,00, suau-
gusių dvejetas -- \$2,00; prieau-
glio vienetą \$1,00. Jei prieauglio
klasės dalyvis dalyvauja suau-
gusių rungtyje, jis moka suau-
gusiems nustatytą mokesį).

Prieauglio klasės dalyviai bus
aprupinti vakvynė. Vakvynės rei-
kalinių sąrašas turi būti prisiųs-
tas sykidu su registracija.

BRANGŪS HAMILTONIEČIAI!

Kaip tikininkas pavasarį išėjęs
į laukus džiaugiasi gražiu der-
lium -- taip ir Jūs, mieli Hamil-
tono lietuviai -- galite džiaugtis
gražiais HLSK Kovas atsiekiamais
sportinėje dirvoje, nes jų laimė-
jimai išgarsino ne tik mūsų kolo-
nijos vardą lietuvių tarpe, bet
taip pat, dėka Kovo sportininkų,
mūsų tautos vardas plačiai nu-
skambėjo svetimausių spaudoje,
radijoje ir televizijoje.

Ypatingai paskutiniuosius me-
tais, jaunieji krepšininkai, sky-
nė laimėjimus pirmenybėse, ku-
rių paskutinis, atnešė jiems Ka-
nados lietuvių meisterių vardus
vyrų, jaunių A ir C klasėse.
Nors tai buvo didelė Kanados Spor-
to Apygardos pirmenybių staig-
mena, tačiau to laimėjimo buvo
siektas, norint dalyvauti Š. Ame-
rikos lietuvių žaidynėse, įvyks-
tančiose š.m. balandžio mėn. 24-
25 d.d. Detroitė.

Deja, būsimos žaidynės ir įvai-
rios kitos pirmenybės uždėjo pa-
reigą garbingai atstovauti Hamil-
toną ne tik Kovo krepšininkams,
bet meisterio kartą išlaikyti vi-
sai mūsų kolonijai, o ypač spor-
to entuziastams, kurių tikrai ne-
trūksta mūsų mieste.

Per šešiolika savo gyvavimo
metų, tik keletą kartų krepšpa-
mės į Hamiltono visuomenę pra-
šydami materialinės ir morali-
nės pagalbos. Niekuomet nebu-
vom nustumti, visuomet sulauk-
dami paramos iš šiltų hamilton-
niečių širdžių.

Mes tikime, kad ir šį kartą
jūs išklausysite mūsų prašymo,
kadangi jis yra labai svarbus mū-
sų tolimesnėje sportinėje veiklo-
je.

Daugumas Š. Amerikos jau-
nimo organizacijų (skautų, atei-
tininkų, studentų, sportininkų) tu-
ri rėmėjų būrelis. Jų nariai, sa-
vo metiniu ar mėnesiniu įnašu,
prisideda ne tik prie pagyvin-
mo veiklos, bet ir sustiprinimo jų
pamatų -- apmokant svarbiausias
organizacijos pozicijas tolimes-
nėje jos plėtotėje. HLSK Kovas
valdyba nutarė toki būrelį įsteig-
ti ir mūsų kolonijoje, juo labiau,
kad jau keliasdešimt asmenų,
valdybos nariams tokius pasiū-
lymus patys davė. Tai gražus
sporto entuziastų žingsnis, ku-
ris -- mūsų manymu -- ras pla-
tų atgarsį visoj kolonijoje.

Būtų malonu, kad dar prieš iš-
vyką į Detroitą, mes galėtume
apmokėti mūsų sportininkų tren-
iruoklių sales, lygiai kaip ir ke-
lionės išlaidas įvykstančioms Š.
Amerikos žaidynėms Detroitė.
Prašome įstoti į HLSK Ko-
vas rėmėjų eiles ir susisiekti
su valdybos nariais: J. Sviliu, 11
West Park, tel. 529-4496, J. Bu-
lioniu, 30 Ainslie Ave., tel. 527-
8195 ir K. Stanaičiu, 95 Dela-
ware Ave., tel. 529-8460.

Iš anksto visiems tarlame spor-
tišką ačiū.

H.L.S.K. Kovas Valdyba

NEPAMIRŠKIT
ATNAUJINTI
DIRVOS
PRENUMERATĄ

DIRVA

TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

• Dirvos novelės konkursui atsiųsta Jurgio Markos slapyvardžiu pasirašyta novelė "Krauju rašyta istorija."

• Saulius Rimkūnas sėkmingai baigė Purdue Universitetą W. Lafayette, Ind. gaudamas bakalauro laipsnį aeronautinėje inžinerijoje. Darbovietę pasiriško BOEING lėktuvų gaminių įmonės Seattle, Wash.

Tėvai Irena ir Jonas Rimkūnai gyvena Hammond, Ind. ir yra aktyvūs A. L. S-gos East Chicagos skyriaus nariai.

• Dail. Romo Viesulo, šiuo metu esančio Romoje, naujų grafikos kūrinių paroda atidaryta Il Torcoliere galerijoje, Romoje, Via Albert 25.

• Toronto Putvio vardo šaulių kuopos metinis narių susirinkimas įvyko kovo 7 d. Kuopos pirm. J. Jankaitis padarė metinės veiklos pranešimą ir be to aptarta visa eilė kitų aktualių klausimų. Į naują kuopos valdybą buvo išrinkta: St. Jo-

kūbaitis — pirm., J. Česėkas — sekr. ir V. Bačėnas — išdininkas. Revizijos komisijon — S. Banelis, J. Jankaitis ir Kazlauskas. Susirinkimą pravedė šaulys M. Petrulis ir sekretoriavo R. Benotas.

• Dail. Alfonsas Dargis, išbuvęs metus laiko Europoje ir aplankęs Vokietiją, Austriją, Italiją ir Prancūziją, grįžo į Rochester, N. Y. Jo naujas adresas: 369 Barrington St., Rochester, N. Y. Balandžio 3 d. atidaryma jo kūrinių paroda Chicagoje, Čiurlionio Galerijoje. Parodą rengia Korp! Gintaras.

• Boleslovas Masiulis, buv. teis. min. ir Valst. Tarybos pirmininkas, grįžęs iš ligoninės, širdingai dėkoja giminėms, kolegoms teisininkams ir šiaip jau artimiems pažįstamiems, kurie jo ligos metu jį gausiai lankė ligoninėje arba, to negalėdami, siuntė jam raštus suraminimus, tuo jam moraliskai lengvindami jo sunkioje komplikuoto gydymo padėtyje.

• Aktorius Vitalis Žukauskas vasario 20 d. dalyvavo šv. Antano parapijos choro rengtame vakare, Detroito, o vasario 21 d. Bostone Minkų radijo rengtame talentų vakare. Vasario 28 d. išpildė programą MAS ruoštame užgavėnių baliuje — Paterson, N. J.

Jo vadovaujama Brooklyn Vaidintojų Trupė kovo 27 d. vyksta į Newark, N. J., kur suvaidins Anat. Kairio 3 v. komediją "Diagnozė". Trupę gastroluoti pakvietė Newarko lituanistinės mokyklos vadovybė.

Smulkindinkės Elenos Kuprevičiūtės koncertas įvyks Chicagoje, Jau-nimo Centre, kovo mėn. 28 d. Visas koncerto pelnas skiriamas arkivysk. J. Matulevičiaus vardo Senelių Namų statybai Putname, kuriai vadovauja M. Nekalto Prasidėjimo Seserys.

Mielą Bičiulį

JURGI BAUBLI,

jo mylimai motinai Lietuvoje mirus, užjaučia ir drauge liūdi

Regina ir Bronius Snarskiai
ir
Elena Vainavičienė

• LSS Atlanto rajono stovyklavietei pirkti komitetas praneša, kad spausdinant stovyklavietės įsigijimo ir tvarkymo nuostatus, per klaidą buvo išleista Rhode Island valstija. Stovyklavietei pirkti komitetą atsiprašo Rhode Island skautų tėvelius ir rėmėjus. Ta pačia proga primename, kad aukos stovyklavietei įsigyti siunčiamos išdininko vardu: L. Siemaška, 85-44 148 St., Jamaica, N. Y. 11435.

BOSTON

MOTERŲ MADŲ PARODA

Pabaltijos Lietuvių Moterų Klubas kovo 21 dieną, sekmadienį, 3 val. p. p. ruošia įdomią madų parodą. Paroda įvyks Lietuvių Piliečių klubo salėje, So. Bostone. Parodos šūkis — siūkitės pačios rūbus! Modelius lietuvaite, kurios jau turi savo pasisiūtus rūbus ir kai kurios profesionalės modeliuotojos.

Po parodos bus vaišės, laimėjimai, kurių metu galima išlošti gražių rankdarbių ir dail. Paukštienės paveikslą.

Moterų klubas ir pernai buvo suruošęs šios rūšies parodą. Prašome kuo skaitlingiausiai atsilankyti.

"KALTĖS VIETA PSICHINIO SUTRIKIMO SAMPROTYJE"

L. B. Bostono Kultūros Klubas susirinkime, kuris įvyks š. m. kovo mėn. 27 d., šeštadienį, 7 val. 30 min. vakare, Tarptautinio Instituto patalpose, 287 Commonwealth Ave., Bostone,

kalbės dr. Antanas Sužiedėlis, Katalikų Universiteto Washingtono profesorius, tema: "Kaltės vieta psichinio sutrikimo samprotyje".

Dr. Ant. Sužiedėlis yra prof. Simo Sužiedėlio sūnus, gimnaziją baigęs Vokietijoje, psichologiją studijavęs Bostone ir Washingtono.

Po susirinkimo įvyks tradicinė kavutė ir pašnekės.

Bostono ir apylinkės lietuviškoji visuomenė kviečiama gausiai susirinkime dalyvauti.

• Kultūrinis Subatvakaris Bostone rengiamas kovo 20 d., 7 val. 30 min. vak., ALT S-gos namuose. Paskaitą apie Visuomenę ir menininkus skaitys Vincas Rastenis iš New Yorko.

CHICAGOS LIETUVIŲ OPERA

Verdi

REQUIEM

IR

Markaičio

VILNIAUS VARPAI

Su Chicago Simfoniniu Orkestru

Lietuvos partizanų ir visų žuvusiųjų už Tėvynės laisvę per 25 Lietuvos okupacijos metus

PAGERBIMAS

1965 m. birželio 13 d., 3:00 val. p. p.

MCCORMICK PLACE THEATRE,

23rd & South Lake Shore Drive

Chicagoje bilietai gaunami: MARGINUOSE, 2511 West 69th Street.

Atidaryta: kiekvieną dieną nuo 9-6 val. vak., pirmadienį ir ketvirtadienį nuo 9-8 val. vak., sekmadieniais nuo 10-1 val. popiet.

Bilietai kainos — 7, 6, 5, 4, 3 dol.

(Nupirkti bilietai negrąžinami)

Ten gaunami ir autobusų bilietai.

Iš kitur bilietai užsakomi paštu, siunčiant kartu čekį ir sau adresuotą voką su pašto ženklu, šiuo adresu:

LITHUANIAN OPERA OF CHICAGO

6910 South Fairfield Ave., Chicago, Illinois 60629

Prašome panaudoti šią atkarpą

Siunčiu \$..... čekį už bil. po \$..... už bilietą.

Vardas ir Pavardė

Gatvė

Miestas

Valstybė

Zip

Visus kviečia dalyvauti

CHICAGOS LIETUVIŲ OPERA

WORCESTER

ŠV. ANTANO GIMNAZIJOS KONCERTAS

Šv. Antano gimnazijos choras kovo 21 d. koncertuos Worcesterio, Mass., lietuviams.

Koncertas įvyks 4:30 val. p. p. ir jo pagrindą sudarys lietuvių kompozitorių dainos ir skudučių muzika. Koncertą pajvairins šv. Antano gimnazijos tautinių šokių grupė, vadovaujama Onos Ivaškienės. Taip pat bus trumpas vaidinimas, kurį iš Vinco Krėvės raštų scenai pritaikė ir surežisavo B. Kleizaitė-Kerbelienė.

Chorui ir skudučių ansambliui vadovauja T. Bernardinas Grauslys. Koncertas įvyks Maironio Parke. Ruošia — šv. Antano gim-

nazijos rėmėjų būrelis. Susidomėjimas koncertu Worcesterio yra didelis.

AUKOS DIRVAI

A. Gešventas, Chicago 4.00
Dr. T. Pallonis, Madison .. 4.00
J. Lesčinskas, Dorchester 1.00
F. Mintautas, Chicago 1.00
Z. Obelenis, Cleveland 2.00
M. Knystautas, Danbury 4.00
Dr. P. Sutkus, So. Holland .. 1.00
J. Atkočaitis, Detroit 4.00
A. Kavalitinas, Cleveland 4.00
Dr. D. Naikauskas, Windsor 4.00
B. Bernotas, Cleveland 1.00
S. Kesgaila, Montreal 4.00
Pr. Mainelis, Cleveland 1.00
J. Vainelkis, Chicago 2.00
J. Mitkus, Detroit 1.00
A. Plepys, Detroit 4.00
J. Radas, Detroit 2.00
J. Skudodas, De Kalb 1.00
V. Endzelis, Toronto 2.00

Šv. Antano Lietuvos gimnazijos choras, vadovaujamas Tėvo Bernardino Grauslio.

B. Kerbelienės nuotrauka